ეროვნული ბიბლიოთეკა

გალაკტიონ ტაბიძის ჟურნალი

№ 3

ტფილისი

1922

გალაკტიონ ტაბიძის ჟურნალი

კვირა, 17 დეკემბერი 1922 წ.
—— ჟურნალი ——
გამოდის ყოველკვირეულად.

№ 3

რედაქციის მისამართი:
—— ტფილისი ——
სასახლის ქუჩა, № 5.

ეფემერა.

ცხენთა შეჯიბრებაზე ჩემი ლურჯა ცხენები
ჰქროდენ ეფემერული და ფერადი ქარებით
იყვენ საუკუნენი, მაგრამ მე ვიხსენები
გაფრენილი პირველი წყების ნიაგარებით.
ვწუხვარ: ერთად ერთი ვარ და ზეცაზე სწერია
ჩემი გზა და ახალი ლალის კარფაგენები
ბედი ქროლის გარეშე ჩემთვის არაფერია,
ჩემთვის ყველაფერია ისევ ლურჯა ცხენები.
ჰეი! ქაოსში დაკარგულს ქარი დამედევნება
ძახილით: გალაკტიონ! და ძნელია მიგნება.
სადაც ეხლა ჯვარია და გვიანი მტევნები
იქ უკვდავი მაგიის მარმარილო იქნება.
რამდენი ქარავანი მთებზე გადამართული
გაიშლება მცნობელი მღვრიე უდაბნოეთის
წვეთი სისხლის არ არის ჩემში არაქართული,
ძაფი ნერვის არ არის ჩემში არა პოეტის.
ო, რამდენი დაცხრება შურიანი თვალები
რომ მარად იმარჯვებენ იდუმალი შვენებით
ლექსთა შეჯიბრებაზე მხოლოდ ინტერვალები,
ცხენთა შეჯიბრებაზე ისევ ლურჯა ცხენები!
აჰა! შორით მოისმის ქვეყნიური გუგუნი.
ელვა ელვას გაეკრა, დაელეკა ცას ღვარი
გაქრა როგორც ღუმელი ცოდვით გადაბუგული
უკანასკნელ ძებნათა სევდიანი საზღვარი.
კიდეები შეშლილი, ღამეები ველური
დაიტვირთონ წამებით, ღამე მთვარეს მოებას,
სულს წყურია საზღვარი ისევ ეფემერული
სულს წყურია საზღვარი როგორც უსაზღვროებას.
სთქვი, რას ნიშნავს ზენიტზე მდგარი შორი პალმები?
წინ! იმ უსაზღვრობაში მწუხარებას აიტან.
ჩემებრ დიდ საიდუმლოს მე იქ მივესალმები,
ყოველ მხრივ სივრცე იყოს, შველა კი არსაიდან.
ო, უბრალო ხმებისთვის არასდროს არ მეცალა,
დაისერა მსოფლიო გამოუცნობ წყლულებით.
კოშკებს სიზმარეთისას ნისლი გადაეცალა
და იქ მიექანება სული განწირულებით.
ნეტა ჯოჯოხეთისა დარდმა გამიყოლიოს
სადაც ვარდებს ბაღისას მაისობა უქრება.
მძიმე ქვების ქუსლებით დავეყრდნობი პოლიუსს
როცა ქარი მოსკდება და ცას შეემუქრება.
როგორც უხვი მემკვიდრე ვისვრი სავსე პეშვებით
ფანტასტიურ მკვლელობებს და ოცნებას მკათათვის
წარსულში, მომავალში წყევლით გადავეშვები
რომ ძეგლები ავმართო მღვრიე შვენებათათვის
თქვენ შეხედეთ: პირველი ჩნდება მერიდიანი
ვეძებ ისევ დალუპვას და დავცინი სიბერეს,
წარსულს წყდება ფოთლების წყება იმედიანი
შემოდგომის ქარვებმა გზები გადამიფერეს.
დე, თამაშის თუ ბრძოლის ვიყო ცქერით გართული
იყოს მზეთა ორგია და მაგია მთვარისა
ვიყო ამ ღრიანცელში მარად ხელაღმართული
ლანდი არაქვეყნიურ დარდით გადამწვარისა.
დამრჩეს ეს საიდუმლო, როგორც წმინდა ემბაზი
ეფემერა მომექცეს როგორც ღამეს ენებოს.
ცხენთა შეჯიბრებაზე, ცხენთა შეჯიბრებაზე!
ცხენთა შეჯიბრებაზე გასწით, ლურჯა ცხენებო.

გალაკტიონ ტაბიძე

ხელოვნების სასახლე
1922. ტფილისი.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

თეთრი როնდელი

მიმქრალი გედების თოვა
სარკეში გაჩნდება ვარდით.
ჩაივლის მწუხარე ბარდი.
არია. ფოთლების გლოვა.

პრინცესსა ლანდივით მოვა
და ღიმილს მოიტანს ფარდით..
მიმქრალი გედების თოვა
სარკეში გაჩნდება ვარდით.

ეცემა ზამბახთა გროვად
ტირილი. სიფითრე. დარდი.
ბევრია უცნობი ლანდი:
გრიგალში—კ-ა-რ-მ-ი-ნა ნ-ო-ვა..

შორეულ გედების თოვა...

გობრონ აგარელი

სიჩუმის დღეებიდან

მწუხარე გალაკტიონს.

ბული წაიღო იმან—
ისევ უმწეო დავრჩი.
როგორც ფოთლების წვიმა
და ფერმიხდილი ბავში.

მალე ჩამოვა ღამე—
ჩემი სიჩუმის დედა,
როცა ულონო წამებს
შეშინებული ვხედავ.

მკრთალი დღეების ფიქრით
ახალ ზმანებას ხვდები..
მინდა სიცოცხლის იქით
გადაფრენილი დღები.

მე გამომყვება გარეთ
ლურჯი წუხილი ბედზე.
და შემოდგომის ქარით
სხვა მოგონებას ვეძებ.

ასე ვიქნები, თურმე,
მელანქოლიის ბაღში:
სასომიხდილი, ჩუმი
და უცნაური ბავში...

გობრონ აგარელი

სინანული ჩემზე

ო, დღეს ფიქრებით ვარ მოქანცული:
სადმე შეკრთება ჩუმი მადონა.
ოდნავ ნაცნობი ნაზი ქალწული
ულონო შუქმა მე მომაგონა.

თანდათან ვქრები ცივი ღიმილით
და ყვითელ ბაღში არ ვიხედები.
ო, მწუხარება,—ვიცი, მიშელით,
როგორც აჩრდილი შავი გედების.

შორიდან მოსჩანს გზები ფუალი.
ჩამოღამება. გლოვა ფარული.
მკვდარი დღეების მძიმე ვუალი
და უცნაური ბედის პაროლი.

მსურდა ტრიუმფი გასაოცარი
და სიხარულის თეთრი შანსები.—
ეხლა ღამეა. სტირის მოცარტი.
და სინანულით მოვიქანცები.

ისევ წამების ლურჯი მორევი—
ფერდაკარგული ხსოვნის ტარება
და გამოვჩნდებით მეტეორივით:
მე. პანაშვიდი. და მწუხარება...

გობრონ აგარელი

მკრთალი მელანქოლია

მოვა მსუბუქი დარდი
და გაოცება ჩემი.
ნისლი ჩამოწვა ადრე
შენი დაღლილი ცრემლით.

კვდება საღამო ნელა,
ვით შორეული დამა.
ასე ჩაივლის ყველა:
ფიქრი—ლანდები—თამარ...

გობრონ აგარელი

შენსკენ ვისწრაფი, არაფერი არ გადამარჩენს,
და ამისათვის მსურს ვეჩხუბო, კარგად, მამაჩემს:
ვეტყვი,—მამილო მიტომ შემქმენ მე შენი მგზავსი,
რომ შემხვედროდა იმ ვაჟკაცთან, იქვე. ის ნავსი?!

შენ რომ გამგზავსა მისთვისა მძულს მე დედაშენი,—
რომ გამირბიხარ და მიზიდავ, ეგრე რას ჰშვენი?!
ეგ სიცოცხლე, რომ მეძახის დაფდაფით, როკვით...
მაცდური. გინდა მოვშთო, მოვშთო, კანაფის თოკით!

ბაბილინა

12 დეკემბ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

პოემიდან: „მარაბდა“.

...და, აბინდულ ველებით მზერდა გულქვა მარაბდა.
მღერდა სარს წამოცმული ქალა კბილებ დაკრეჭით;
და მთვარე შუბლ-აკრეფით სწერდა რომანს... მარა... ყბა
მოღრეცილი, შავ-ნაბდა, იცინოდა დაღრეჯით.

*

და, უამრავ ცხრა ძმათა საფლავზე უამინდო
იდგა ხმალ გადანამტვრი, თვალებ სისხლით ნაბერი;
და გარანდვით შორს მყურე ბორიომ თუ არ ინდო—
სანიმუშოდ აჰკაფა შიში ნისლით ნაფერი...

* * *

„...და, ო, ჩემო სამშობლო! რა ვარ მე სააკაძე,
თუ ცეცხლით არ ავზიდე ჯვარი წმიდა მწვერვალის!
და თავხედი აქნევით მარადი სიავკაცე
ამაყად არ ავკეცე შენს წინ ნიშნად მწველ ვალის?!

*

და, ლეგა-ფრთა განდობით ალმართული ბოძები,
ასანთლული თოკი და... ზე უშენო რაობა;
და ნთხეული პირობა,—უცნობის ნაბოძები,—
ჯერაც გადუთელავი შენი არარაობა!..

*

და, ვიღაც არ გასვენებს... მძლეობა ეშურება.
შენდა მოდის მუქარით: ჰრელი დანა, ხელები...
და ალმართულ ყურებით წყევად მოეშურება,
რომ შადრევნად განთხიოს ჰლექის დანახველები.

*

და, ძმათ ურთ-ერთის შური, რომელიც გიღებს ბოლოს:
უნდა აიჰრას! თორემ... იძარცვი უქამარო;
და შენმა შარავანდმა თუ არ ყველგან იბოლოს—
მაშინ რაღაა ყოფნა?—უფლება უკამარო!..

*

და, იქნებ სჯობდე კიდეც: ამა ქვეყნით ალიგვე,
ვიდრე დაშთე მახინჯი—სულით აელმებული!
და შენს ნანგრევზე თვითვე სარჩობელა აღიგე,
რომ ამ სიკვდილით მაინც ჰშვა ყრმა აელვებული...

*

და, რაა ის სიცოცხლე—ვერა ნახო აშვება?—
აწყვეტილი სიმღერა, ყიჟინა უძლევ ნებით!..
და სიგიჟის ძახილით წითელ აფრა, რაშება,
სამყაროს გაქანება ჰირველ ულევ ვნებით?!

*

და, იქნებ ათას წლებით ვერ ავენაზლაურო,—
ჩემი იდუმალება ერს ლეგენდათ აებას?!
და მშვიდობის ნაპირას, ნავი უმეზღვაურო
ვინ შესძლოს მიაცუროს,—გზა კონცხზე არ აებნას?!

*

და დიდხანს იდგომები კიდევ, გზა-ჯვარედინზე,
ვიდრე მთლიანი კალთა, შენი არ დაიჰქავს;
და აიშლება უნდო სახით ბზა ჯართ მერდინზე—
ბევრო ავი ზმორებით ულირს ტანს აიქქავს...

* * *

და, აბნეულ თავებზე ეშაფოტი იდგმოდა.
სამაჯურად ეხვია გიორგის მკლავზე გველი...
და არწივის ყივილით რკინის სიტყვა ითქმოდა,
რომ სიკვდილს დააყარა დაცინვა უზოგველი.

*

და, უპატრონო ლურჯას აეწყვიტა უზანგო!
აეკიდა ცრემლები მძივად გირლიანდებზე...
და აფლეთილ კალთება დროშა, დროით უჰანგო,
ალმოდებულ სიჩუმით დასობოდა ლანდებზე!..

ხეზმან ერთაწმინდელი.

სამშობლოს სილვით აღტაცებული

სეიფოლა იოსელიანის ხოტბა სამშობლოში*)

სამას ორმოც წელს უკან
სამშობლოზე მოვსულვარ ეხლა!
ფეხი დავდგი სამშობლო ცხელი
თოლებსა—ყე წამოვიდა ცრემლი.
გულო რა გინდა ეხლა?
ფეთქავ სულითა ეხლა!
თავო ფიქრი რა გაქ შენ ეხლა
ყოფილიყავ ოჯახით ეხლა!
ვეღარ დავთმობდი გულსა
გადავაბიჯო ეგეთ ალაგსა,
თოლო ხედავ რასაცა
ყოფილა ჩონ გვარისა.
ყურო რა გესმის შენა?
მე მესმის ქართული ენა!
სამშობლოზე გა, ვართო
ჩვენ ძმებთანა ვართ ახლო.
გულო არამც დაგაკლდეს,
ფერო არამც მეგეხმოს,
კიდევ იმედი არი.
სამშობლოსი ვართ ერთ!..
გული მქონდა მე ცხელი,
საქართველოს მოველი,
თუ კი შევიძელ ეხლა
კავშირს შევკრავ მე ეხლა,
ხელი არ აიღებისა.
სამშობლოსი ძმებისა:
ხელი როგორ ავიღოთ
ძმებათ უნდა მივიღოთ.
როგორც ყოფილა წინათ.
ყოფილა ჩონი მიწა!..

სეიფოლა იოსელიანი.

4 დეკემბერი
სასტუმრო „ნოე“.

---

*) სეიფოლა იოსელიანი ეხლახან გვესტუმრა სპარსეთიდან. ვათავსებთ მის ლექსს მართლწერის შენახვით.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ჩემს მაესტროს.

იაკობ ნიკოლაძეს

პარიზში, უთვისტომო, უბინაო, მშიერი,
შეგხვდი... გაცრეცილიყავ, დაგკარგოდა იერი.
სნეულს მოგეხმატკბილე, მიგაცილე ბინამდე,
ფალგიერის ქუჩაზე, ფართე ატელიამდე.
იქ პირველად ვიხილე სამსხვერპლო რამ ღვთიური,
დამავიწყდა შიმშილი, საზრუნავი დღიური.
უცხო სიომ მიმბერა, რა იყო—ვერ გამეგო...
ბოლოს მივხვდი; ანჯელოს ჩემთვის მახე დაეგო.
ძმრით და ხინით დაგზილე, მახსოვს, ოფლიც გადინე,
ჩაგათბუნე ლოგინში და ტკბილად მიგაძინე.
ორი ფისო კრუტუნით ნანინას გიმღეროდა,
მე კი... ძილი გამიკრთა... ფიქრები ირეოდა.
რიჟრაჟ განთიადისას ფეხაკრეფით ავდექ... და
თიხას წავეპოტინე... თითონ გამოქანდაგდა,
ჩემს წინ იდგა მეტივე, გარიბალდ ქუდიანი.
თითქო სიზმარში ვიყავ,—დღე კი იყო მზიანი.
შენც უკვე ამდგარიყავ საღი, საღსალამანი,
გაოცებით უმზერდი მეტივეს ყალამაჩი
მკითხე:—ხატვა ხომ იცი?—არა ჩემო მაესტრო!
— მაშ ეს როგორ მოხერხდა, მაშ ეს როგორ მოესწრო?!
— არ ვიცი, თუმცა გული უცნაურად მიტოკავს,
თიხა და ატელიე თითქო სულსაც მითოკავს.
კბილნი თეთრად აკვესე, მელნის ტბა გაელვარდა,
ფიქრს მიეცი... გული კი საშინლად მიღელავდა.
— დარჩი ჩემთან!— მეც დავრჩი. ვუმზერდი ქართლის დედას,
დამწუხრებულს, სქელ ჩადრში, მომტირალს, ცოცხალ სევდას,
სული აფორიაქდა, გამოვძერწე სხვა თავი,
დედის ნაზი ნუგეში, ხელქვეით ჩასართავი.
იმერელი, კახელი, ხევსურმაც კი წამძლია,
ეს სულ ერთ თვეში მოხდა, სხვა დრო არ დამკარგვია,
ილიას „განდეგილი“, აკაკის „გლეხის დედა“,
თუშის ქალი მანდილით, წიწოლას მწარე სევდა,...
ფართე ატელიეში, დაზგები სულ გაივსო,
გული კი დამელია, უტყვი ნაღვლით აივსო:
ჩემსა და კუჭის შორის კატამ გადაირბინა,
სასუსნავი არ გახლდათ... და მყის ვიცვალე ბინა!
ის ჩემი ქულფათობა ჩავკეტე ბნელს ოთახში,
უპატრონოთ, უნაფქვოთ, მომზირალნი ყრუ თაღში.
სამშობლოს დავბრუნდი, უდაბურს, ულრან ტყეში,
და უაზროდ ვათრიე დღემდე ეს ჩემი ლეში!
თუმცა თავი ძილშიაც ფალგიერზე მგონია,
იქ შიმშილიც, იქ ტანჯვაც ტკბილი მოსაგონია.
ფალგური შენთვისაც ძვირფასი საუნჯეა,
ვერ შეხვდება, ვინც სულით, გულით ყრუ და მუნჯია,
აქაც შენ გამომიჩნდი, მომიწოდე, გეახელ,
და ახლა ამ დაფარულს სასიყვარულოდ ვამხელ.
მტკბარი მოსაგონია ეს წარსული ზმანება,
მაგრამ ჩვენი მერმისი, ნეტა, რას ემგვანება?
ღმერთმა ადამს თიხისას თვისი სული ჩაჰბერა,
არ მჯეროდა აქამდე, მაგრამ ეხლა კი—მჯერა:
თუ თიხა იმეტყველებს, თუ ქვა ალაპარდება,
ნუ თუ მის შემოქმედი ველარ გაუკვდავდება?!
შენი სალომეა, მარმარილოს ნაკვეთი,
მთელი მთრთოლვარე ტანით ბროლად გამონაკვეთი,
შენი შოთა – მზეთა-მზე— ის კი არა რაც არი,
ღვთაებრივი რამ ძეგლი დიდ მოედანზე მდგარი,
საქართველოს ვენერა—თამარის ქანდაკება,
ოდეს შოთას პროსპექტზე ფიფქად აიმართება,
და სხვაც ბევრი, სხვაც ბევრი, რაც შენს სულს დასწოლია.
ეგ სული კი ზრახვებით ამირანის სწორია.
შენი შუბლი გრაგნილი, ნისლი რო დასდებია,
შენი კუშტი შეხედვაც მომავალის თავდებია!
დღეს კი გიმზერ სევდიანს, დაღადრულ გულის მსკერში,
დეე, დღევანდელი დღე იყოს თქვენი ნუგეში.
სცოცხლობდეს—შენი შვილი—ჩვენი აკადემია!
თუმცა ჩვენთვის ამის თქმაც სათუოთ, საკდემია,
მაგრამ როს მოგიწოდებს ოგიუსტ როდენის მზეთა,
ჩვენც იქ მოვალთ, –ვისწავლით ვინ როგორ გამოჰკვეთა!

ნარკანი.

ჰერმან და დოროთეა *)

(გოეთედან გერმანულით ნათარგმნი)

კალიოპე

მყისვე მეგობრულ დაიწყო უთმენმა დიასახლისმა:
გვითხარით, თუ რა იხილეთ; რადგან ეს მწადდა გამეგო-
ძნელად, ამაზე ეგი სთქვა მეათფთიაქემ დაბეჭვდით,—
რომ მალე მე გავიხარო მის შემდგომ, რაც განვიცადე.
და ან კი ვინ დაგიხატოთ იმდენი უბედურება!
უკვე შორიდან ვიხილეთ ჩვენ მტვერი, სანამ კორდიდან
ძირს ვეშვებოდით; დევნილნი გორით-გორს შორე სივრცეში
იკარგებოდენ, კაცს მხოლოდ ოდნავ შეეძლო გარჩევა.
ხოლო როს იმ გზას ვეწიეთ, რომელიც მინდორს ცერზე სჭრის,
მგზავრთა და ეტლთა ქლლეტამ და ჩოჩქოლმა უფრო იმატა.
ვაგლახ, ჩვენ კიდევ საკმაოდ ვიხილეთ საწყალთ გარება.
განწვლილლვით შევძლეთ მის განცდა, თუ რა ძნელია სიყლტოლა,
და რა ამოა შეგრძნობა მსწრაფლ გადარჩენილ სიცოცხლის!
საწყენი იყო დანახვა სხვა-და-სხვა გვარი ქონების,
რასაც შეიცავს მარტოდენ ერთი რამ სახლი მდიდრული
და რაც კარგ პატრონს უწყვია ირგვლივ თავთავის ალაგზე
სულ მომზადილი სახმარად (რადგან ყველა ეს სჭირდება),
აწ ყველა ამის დანახვა სხვა-და-სხვა ეტლს და ურმებზე
ერთმანეთზედა წყობილად, ხელდახელ გადარჩენილად.
აგერ შკაფზე ძევს საცერი და იქვე მატყლის საბანი,

---

*) იხ. „ჟურნალი“ № 2.

ვარცლშია ერთი ბუმბული და სარკეზედა ზეწარი.
ახ ართმევს ხომ კი შიში კაცს გონიერებას ერთიან,
რაიც ჩვენ ოცი წლის წინად კარგათ ვიხილეთ ცეცხლის დროს.
ასე რომ ხელს რამ უბრალოს დასტაცებს, ძვირფასს კი სტოვებს.
ეგრეთვე ეზიდებოდენ უანგარიშო ზრუნვითა,
რა ამძიმებდენ ხარს და ცხენს, ყვარგის ნივთებს ისინიც,
ძველ-ძველ ფიცრებს და ვედროებს, საბატე სახლს და გალიას.
ეგრეთვე ხვნეშდენ ქალნი და ბავშნი ფუთების თრევითა
უვარგისი რამ ნივთებით სავსე კალათებ-კასრებ ქვეშ,
რადგანაც კაცი არ-ნდომით სტოვებს ქონების ნატამალს.
და ასე მტვრიან შარაზე ხალხი მსწრაფლ მიიწეოდა,
უწესრიგოდ და არევით. ზოგ-ზოგს მქლე ცხოველებითურთ
უნდოდა ნელა მგზავრობა, ზოგს ფაციფუცით გასწრება.
აქ ატყდა გამოჰყლეტილთა ქალთა და ბავშთა ყვირილი,
პირუტყვეთ ღმუილი და თანაც შერევით ყეფა ძაღლების,
და კვნესა მოხუცთ, სნეულთა, რომელნიც მაღლა დატვირთულს
მძიმე ეტლზედა ლოგინზე ისხდენ და ირწეოდენცა.
მაგრამ კვალს დაცილებული გარდაიხარა ბორბალი
ჭრიალით შარა გზის პირზე; ეტლი ღელეში ჩავარდა,
რა გადაბრუნდა, და შემდგომ სწრაფლ გადმოცვივდა მინდორზე
ხალხი შემზარავ ყვირილით, მაგრამ მაინც კი ზედზედა
შემდგომ დაცვივდა ყუთები და დაიყარა ეტლთანა.
ალბად ის, ვინაც იხილა ხალხი ძირს გადმოცვევნისას,
ელოდა, რომ მას ნახავდა ყუთთა და შკაფთ ქვეშ გასრესილს.
და ასე ეგდო მსხვრეული ეტლი, და ხალხი უმწეოდ;
რადგანაც სხვანი საჩქაროდ ისევ წინ მიისწრაფოდენ,
მხოლოდ თავისთვის მზრუნველნი, ხალხისგან წარტაცებულნი.
და ჩვენ გავქანდით იქითკენ; ვნახეთ სნეულნი. მოხუცნი,
რომელნიც შინ და ლოგინში უკვე ძლივს თუ გაიტანდენ
თვის ხანგრძლივ ტანჯვას, მიწაზე აქ კვნესდენ დაშავებულნი
და მზით დამწვარნი გოდებდენ, გამდგარი მტვერით დამხრჩვალნი
და ეს სთქვა შემდგომ ღელვილმა შემბრალე სახლის პატრონმა:
რომ შეხვდებოდეს მათ ჰერმან, მოაცოცხლებდეს, შემოსდეს!
მე მათ გულით ვერ ვნახავდი, რადგან მწყალავს ტანჯვის სურათი.
ჩვენ აღძრულთ, ამ დიდ ვაების პირველი შეტყობისთანვე
გავგზავნეთ ფიცხლავ მცირედი რამ წვლილი ჩვენი ქარბისგან
ზოგთა-ღა გასამაგრებლად და, ჰგავდა, რომ მით დავმშვიდდით.
მაგრამ ნუ განვაცხოველებთ ჩვენ მეტად ტანჯვის სურათებს!
რადგანაც შეეპარება კაცთა გულს შიში სულ მალე,
და ზრუნვა, რაიც უფრორე მძაგს მე, ვიდრე თვით ვაება.
მობრძანდით უკან ოთახში, პატარა გრილ სასტუმროში!
იქ მზე აროდეს აცხუნებს, ცხელი ჰაერი ვერ ატანს
დიდს ქვის კედლებში: და დედი მოგვართმევს თითო ჭიქასა
ოთხმოცდასამი წლისასა, და ჰმუნვა მით გავიქარვოთ.
აქ არ ეწყობა დალევა; ბუზები ჭიქებს უბზუის.
და გაეშურენ იქითკენ და შეჰხაროდენ სიგრილეს.
ზრუნვით მოართვათ მათ დედამ ანკარა უცხო რამ ღვინო
კუთხოვან ბოთლით კალისა კრიალა რგვალსა ლანგარზე
მწვანე სირჩებით, ნამდვილი რაინვაინის კვანჩხებით.
და ასე მჯდომნი გარს ერტყენ საციმციმოდა გასანთლულს
მრგვალს დარიჩნისფერ მაგიდას, ძალუმ ფეხებზე რომ იდგა.
მყის არაწკუნდა მოლხენით ჭიქები მღვდლის და მასპინძლის;
ხოლო თავისი უძრავად ეპყრა მესამეს დანაფიქრს,
და მასპინძელი მას ასე მეგობრულ შეეპატიჟა:
ე მეზობელო სვი მარჯვედ! რადგან დაგვიცვა ჩვენ ღმერთმა
ავისგან მოწყალებითა და კვლავაც ასე დაგვიცავს.
ხომ ყველამ უწყის, რომ იგი საშინელ ცეცხლის დღიდანა,
როდესაც მკაცრად დაგვსაჯა, მარადჟამ გვაფენს სიხარულს
და მუდამ გვფარავს, ვით ვინმე თვალის ჩინს იცავს თავისას,
რაიც მას ულირს უძვირეს დანარჩენ ასოებისა.
ნუთუ მერმისშიც არ უნდა გვფარვიდეს იგი, მწე გვეყოს?
რადგან ავ დროში უფრო გრძნობს კაცი მის ძალოვანებას.
განა მან აყვავებული ქალაქი, რაც მან პირველად
ბეჯითთა მოქალაქეთა მეშვეობითა ნაცრიდან
კვლავ აღადგინა და შემდგომ უხვად დალოცა, ახლა კვლავ
უნდა დაამხოს და მთელი ნაშრომი გაატიალოს?
ხალისითა და სიმშვიდით სთქვა შემდგომ კარგმა პასტორმა:
ებრჯინე მტკიცედ ამ რწმენას და ამა შეხედულებას!
რადგან შენ, მყოფსა კარგ ბედში, გხდის იგი ბრძენს და მტკიცესა,
ავ ბედში გაძლევს ტკბილ ნუგეშს, გიცხოველებს კეთილ იმედებს.
აქ მასპინძელმა მიუგო თამამ ჭკვიანი ზრახვითა:
რა ხშირად გაოცებული მივსალმებივარ მე რაინს,
როს განამგზავრი საქმეზე კვლავ მივდგომივარ მას ახლო!
ის მარად მიჩნდა დიადად და მიმაღლებდა ფიქრს და სულს,
მაგრამ მას ვერ ვიფიქრებდი, რომ მალე მისი ნაპირნი,
წარმტაცნი, გარდიქცეოდენ ზღუდედ ფრანგთ მოსაგერებლად,
და მისი ფართო საწოლი ავისგან მფარველ სიმაგრედ.
ნახეთ, ბუნება მცველს გვიყო, და გერმანელნიც გულადნი,
ამრიგად გვიცავს ჩვენ ღმერთი: სასოს ბრიყვულ ვინ წარიკვეთს?
უკვე მოღლილა მხედრობა, და ზავს გვაუწყებს ყოველი.
ო ნეტავ მაშინ, როდესაც დღესასწაული სანუკვი
ზეიმით გარდაიხდება ამ ჩვენს საყდარზე დიდებით,—

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ამ დროს ზარები საამოდ ორღანოს ეხმატკბილება,
და ბგერებითა დაფდაფი ხმას აძლევს „შენ ღმერთს გაქებთ“-სა,—
ო, ჩემი ჰერმან, ნეტავი ამავ დღეს პასტორ-ბატონო,
თამამად წარმოდგებოდეს თქვენს წინ ტრაპეზთან სძალითურთ,
და დიდი დღესასწაული, რაც ყველგან იზეიმება,
მექმნებოდეს მე მყოფადში მოვლინებულად აგრეთვე
ვით სახსოვარი წლისთავი ოჯახურ სიხარულისაც.
გარნა კი უკმაყოფილო შეყურებივარ მე ყმაწვილს,
რომელიც ჩემთან ოჯახში ყოველთვის ასე მხნედ იღწვის,
გარეთ კი გარჯილობაში არის ზანტი და მკრთომარე.
მცირესა ჰპოვებს სიამეს ხალხს შორის გამოჩენითა;
დიაღ, გაურბის ის თითქმის ცირათ წრეს ახალგაზრდულსა
და სახალისო ცეკვასა, რაც სწყურის ყმაწვილობასა.
ის ასე ლაპარაკობდა და დააყურა; მოესმათ
ცხენების შორი თქართქარი ახლოვდებოდა; მოესმათ
ხმა მომგორავის ეტლისა, რომელიც დიდი სისწრაფით
შემორიხინდა ამჟამად ალაყაფისა კარებში.

ვარლამ დონდუა.

სამრეკლო უდაბნოში.

(კრიტიკული ესკიზი).

ალბად კიდევ მრავალი საუკუნეები გაივლის და მაინც კაცობრიობის ყოფნის წყვდიადოვან ლაბირინტში შეუწყვეტელად მოგვესმება ძახილი: „ყოფნა არ ყოფნა'“ დი დონკიხოტის ძველი აბჯრის რახუნი და როსინანტის გაძვალტყავებული ფეხების შემაწუხებელი წანწალი.

... ისევ სიბნელე. ისევ ისე კოშმარები და ქიმერები უხუთავს სულს წამებულ ადამის ძეს.

შეიძლება თანამედროვე კულტურა, ერთი წუთით მომხიბლელი მირაჟი იყოს; მიზანი კი მისი.. იქნებ ხელოვანის ხელოვნური სალტეა, შემოვლებული პიროვნების ნებისყოფაზე, და მის დაუდგრომელ სულზე.

მთრთოლვარე სული, რომელიც შორით მოკიაფე სიმბოლოებში ქმნის წარმტაც და ჯადოსნურ სახეებს. ისევ ისე უდაბნოშია; ისევ ისე მისტიურ საშიშროებაშია.

და ასე გრძელდება. და როდემდის—აუხსნელია. არის იდეალები, გატაცება, ალმაფრენა, მიღწევა მხოლოთ ოცნებით და მიუღწევლობა, ღონის მიხდა.

...და ასეთს დროს ძნელია უდარდელი ღიმილი, მკვირცხლი კისკისი.

პათოსები მწუხრის მანტიებით არის შესუდრული. ყოფნის განსაზღვრული საუკუნეები აპოთეოზებია სევდის და კაეშნის.

ნაზარეველის გაფითრებული, გაფერმკრთალებული სახე, კიდევ იწვევს რომანტიულ ქვითინს.

და „ბარძიმი წამების“ ისევ ისევ დაუშრეტელია. და უაზღლდის სიტყვები, კიდევ ისევ ღრმა საიდუმლოებითაა მოცული.

— სადაც ტანჯვაა იქ წმინდა ადგილია სთქვა მანვე:
— სიმწუხარეში გარდა სიმწუხარისა, მუდამ იფარება სულიც.. და როგორ გვესალმუნება ჩვენ ეს სიტყვები!...

ჩვენ გვაქვს ეს „წმინდა ადგილი“,
ჩვენ გვაქვს „დაფარული სული“

და აქ, ამ მწუხრის სარბიელზე სევდიანი სახით, მაგრამ მთრთოლვარე ნერვებით და მშფოთარე სულით დგას გალაკტიონი.

და მის სევდას, აქვს „სული“—იდეა.

გალაკტიონი, სათუთი ლირიზმით, გამომხატველია. როგორც არსებული სოციალური მოვლენათა ცვალებადობის—ფორმათა შენების, ისე მისი დინამიკის —მისი სულის დაუდგრომელ დუღილისა.

სევდა კოსმიური წვის გენიაა. ის რამდენათაც უსაზღვროა და ყველა არსის სულთან უხილავი ძაფებით გადაქსოვილი, იმდენად ძნელი განსაცდელია. და თუ გინდა მას მოუნახო ჭეშმარიტი სახე და განცდითი ბგერა, ეს უფრო რთული და უჩვეულოა. შემოქმედს „— სევდის გამომხატველს, მარტო ოხვრა, ცრემლიანი თვალები, სახის ნაოჭები და სხვა, ვერ გახთის სხვის სულში მოსაუბრედ; საჭიროა მელოდიები, ყოველი მხრივ სრული, რომ იყვე ამტირებელი მეორესი, საჭიროა მაგიური ინტუიცია, რომ შენს სულში შვებული სურათები, სახეები და აზრები სხვას შეაყვარო.

და საჭიროა ითქვას სიტყვა ხალასი: გალაკტიონი აქ არის ორიგინალობა და განუმეორებელი.

გალაკტიონი გამოჩენის დღიდან, თავისი უჩვეულო ლექსებით, მარმარილოს ნაჭრებათ სჩანდა. დღეს ეს ნაჭრები გამთლიანებულია. და . ლამაზი მშვენებით აღმართულია ერის პარნასის მწვერვალზე. და ეს მწვერვალი ისე მაღალია და კიდევ მაღლდება, რომ მასზე მდგომი მგოსანი ამაყი პროფილით მისჩერებია, მსოფლიო კაეშნის ტიტანებას, და მით, ასეთი დამეგობრებით რეალურ საზღვრებს შლის, და საერთო ელიოსის ქნარზე ერთ სიმათ ევლინება, რომელიც აკორდში არას დროს დისჰარმონიას არ შეიტანს.

შეიძლება ეს გაგება ფართოა, ასეთია ჩემი აზრი. და ვიტყვი თუგინდ აზრს კადნიერს:
ამ მხრივ გალაკტიონი არ არის სავსებით გაგებული.

მწამს მას გაიგებენ, მაგრამ საჭიროა იქნებ ტრაგედია — მისი სიკვდილი.

რა საშინელია მაგრამ, სინამდვილეა!..

შეიძლება მას მიაკუთვნეს ნ. ბარათაშვილის მივიწყებული სავარძელი, და სწამთ, როგორც უაღრესად მომცემი სათუთ განცდათა.

მაგრამ მართალია ბელინსკი: არ არის საკმარისი პოეტი მოიწონო ან არ მოიწონო ის უნდა გაიგო.

და გალაკტიონი მოწონებულია მაგრამ არ არის გაგებული.

პოეტის სულის ლირიკა, თავის ორიგინალურ ცვალებადობით არ შეიძლება შედარებითი კანონს დაემორჩილოს.

არის გავლენები, აქ იტანჯება შემოქმედება.

ყველა ნიჭი. მაშინ არის ორიგინალური როცა იგი სრულქმნილი და თვითარსია.

და ასეთს სრულ ქმნილებას აყალიბებს ეპოქის სული, და ამ სულის ხერხემლის იდეის სწორი შემეცნება.

ბაირონი თავისი ეპოქის შვილი იყო, და მისი ტიტანიური სულის კვეთება ეპოქის კარნახია. და თუ ეს სულისკვეთება ეპოქის საზღვრებს გასცილდა. ეს იმისთვის, რომ თვით ბაირონის ეპოქას ქონდა დიდი ტეხილები, დიდი შინაარსი და მრავალი დეტალები ამ ტეხილებისა იმდენად დიადი იყო და მრავალფეროვანი რომ მისგან გამოწვეული განცდები მარადიულ განმეორებებს იძლევა.

ასეთი გაგება დღემდი მეთოდად უძევს გენიალობის ახსნას.

იგივე ითქმის ბარათაშვილზე, მისი სევდის საგუბარი ერის ტრაღიული ბედისწერის ცვალებადობაა.

„ქართლის ბედის“ უკუღმართობამ გარდაქმნა იგი ობოლ სულად, რომელიც ეძიებდა „ტაძარს“ სადაც წმინდა სანთელს აანთებდა, ულთოდ ქრებოდა მისი „ლამპარი“.

და მისი ოცნება-მერანი უსაზღვრო იყო, მისი „ჰენების“ ასპარეზი უნაპირო.

და აქ ერის ტრაგედიამ, მისმა უშინაარსობამ, მოაძებნინა, გაქანების და დაუდგრომლობის მერანი, და მით ყველასათვის საერთო გასაგები გახდა იგი.

და გალაკტიონიც ილტვის თავისი „ლურჯათი“ ამ უსაზღვროებაში.

ხანგია მსოფლიო. სიმები: ბაირონი, ბარათაშვილი, კიდევ და მათთან გალაკტიონი, იქნება მთლიანი აკორდი. და თუ მოვალთ ეხლა, დავინახავთ სევდას ერთგვარი ძგერით, მაგრამ ცალცალკე ისინი შლიან გულს და გვაჩვენებენ მრავალ ფეროვან მიზეზთა რგოლებს, რომელიც ჰოზისი განცდათა გამოწვევისა.

გალაკტიონი ორიგინალობაა იმდენად, რამდენადაც ის თავისი ეპოქის პირმშოა.

მისი შემოქმედებისი მთლიანი ქანდაკება მოზაიკურია.

ეს ასე უნდა ყოფილიყო, რადგან თვით საშო ეპოქაა.

მის სულზე მისი დროის ყველა კითხვები აღბეჭდილია, და მშვენიერად გაშლილი.

და თუ საჭიროა სწორი კრიტერი მის გასაგებათ, აქ საჭიროა გაგება ეპოქის და მერე მისი მოძრაობის მხატრულად გამომხატველის.

როგორც ვთქვით გალაკტიონი ეპოქის ვამთლიანებული სულის კვეთებაა.

მის სულის პარტიტურაზე ყველა ის ტაკტებია გადატანილი, რომელიც დღეს სევდის მუსიკად ევლინება განაწამებ კაცობრიობას.

დღევანდელი კაცობრიობის ყოფნა საშინელ ჯადოსნურ რკალშია მომწყვდეული, თანამედროვე ეპოქა ეს, ლითონის, რკინის, ფოლადის ეპოქაა.

მისი მაღალი ყორე, რომელსაც თავისი გულის სიღრმეში „უდაბნო“ შეუქმნია და მოუკლავს სიყვარული სიცოცხლისადმი — კაპიტალიზმია.

გალაკტიონი, ამ უდაბნოს ყოველ მხრიობის და მისი კოშმარების შვილია.

ის ამ რკალის უიგნითაა-მომწყვდეული, და მისი სულის ტრაგედია უფრო მძიმე და რთულია, რადგან მან იცის რკალის იქით ამის ქვეყანა, ქვეყანა განახლებისა და ახალი სიცოცხლისა.

და რა უსაზღვრო ხაოსია! და მტანჯველი დუალიზმი!..

ამ ხაოსში წუთიერ სიცოცხლეც არ არის დაზღვეული.

მოსალოდნელია სიკვდილი უმგზავსო, შეიძლება უაოლდის ტრაგედია განმეორდეს, რამდენიმე ადამიანმა მიგაცილოთ საფლავამდი.

და გალაკტიონი შიშით არის შეპყრობილი, მას ეშინია მისი გრძნობათა სითათუთე არ წავიდეს ამ ხაოსიდან მახინჯი სიკვდილით.

მას სურს ლამაზი სიკვდილი.

და სიკვდილი განა ლამაზი შესაძლებელია? ეს სურვილი ერთი მთავარი შტრიხია მისი, რადგან სიცოცხლემ დაჰკარგა სილამაზე.

და ეს სიცოცხლეც ხან მოკლე, ზვარაკთა შემოქმედების სამსხვერპლოზე.

გალაკტიონის ლოცვა — მისი შემოქმედება, კი არ არის მარტო მიძღვნა ამ სამსხვერპლოზე, არამედ თვით გალაკტიონი თავისი არსებით და განცდებით მსხვერპლია.

და ასეთი სანტეზი ბევრ საუკუნეების შორეულ გრე-

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ხილებსაც გვიახლებს,
და ამ უდაბნოში ცოტა დროა ყოფნის, ეს მაშინ,
როცა ბევრია სათქმელი.

და გალაკტიონი თუ სევდიანობს, მუდამ ცრემლიანი თვალებით გვევლინება, თრთოლავს, ეს იმისთვის, რომ მან იცის არსებობა „უდაბნოსი“ შემდეგ სამოთხისა და ის ასე, თავისი „ლურჯათი“ მიქრის ტანჯვის ქვეყნიდან და სიზმარიული სახით ეალერსება „შუქთა კამარას“ რომელიც მისი ინტუიციისთვის „ვერაფერმა დაფარა“.

გალაკტიონი საბედისწეროთ გაჭიმული სიმია აღნიშნულ რკალზე, და მთელი ფუს-ფუსი, მოძრაობა, რომელიც ხთება ქვევით ნაპრალში, ამ სიმს მსუსხავ-ქარიშხლიან სრბოლით ხვდება. და ასეთი რხევა მისი გრძნობის სიმებისა უმთავრესად მელოდიურია. ერთხელ იქნება გაწყდება ეს სიმი და ნაპრალი მას შეუბრალებელი ტრადიციით გულში შეიხვევს. ის ვერ აცდება ამას მისი სიცოცხლის სამარე დღევანდელი ცხოვრებაა—ცხოვრება „უდაბნო“.

და ეს გრძნობა გულს უთანაღრებს და მით იქნება საერთო კოსმიური სევდა „შიში“.

გალაკტიონი მოწამე იყო ისეთი მომენტების, რომელიც მას იმედს აძლევდა და ინახავდა ახალ ქვეყანას, მაგრამ... ეს თითქოს მოხდა იმისთვის, რომ მისი სევდა უფრო გაბასრებულიყო. „მე მესიზრმება, რაღაც წმინდა, შორი ქვეყანა. სადღაც, ოდესღაც ზმანებული „ერთხელ ნახული“ და ეს ერთხელ ნახული ახსოვს მას მაგრამ მისი იმედები ისევ შეისუდრა.

ვეშაპმა მოისუნთქა „დალანდი“ ნამსხვრევად იქცა.

„მქონდა მიზანი, ბრძოლა იყო ცა მისი მცნების...“ მაგრამ გრძნობიერ სულს აღარ გაწვდა „ღონე“ ის „მოესმინა“ „გესლით დაუძლურდა“ მიიხედა ირგვლივ და ისევ საშინელი რკალი, ისევ საშინელი „უდაბნო“

მას შეებრძოლა თავის თავი, მან შეიმეცნა თავისი უმშვენიერესი სულის სევდიანი კვეთება. მიმოიხედა... თავი იგრძნო შეუბრალებელ „ბრბოში“ აცრემლდა, დასუსხულმა ნელი კანკალით იპოვა „წმინდა ადგილი“

„მე მივყვები მწუხარებას, შეყვარებული და ქარვის ფერი...

„პოეტი ბრბოში, სულ ერთია, ვიქნები ზრდილი. პოეტმა ამ „მწუხარებაში“ „უდაბნოში“ „დაინახა თოვლი“ რომელიც გულზე აწევს ნაპრალში მყოფთ, და ის მაინც აქ არის. წავიდა, მაგრამ მაინც მოვიდა და ნელი სევდით აღმოხთა გულიდან, რომ მას უყვარს „იისფერი თოვლი“ და მას ასე „მწუხარე გრძნობით“ მოუხდა „სიყვარულის ასე მოთმენა“

გალაკტიონი ამ „თოვლში“ ხედავს მშვენიერებას, მისი სათუთი პოეტური ინტუიცია ივონებს გამვლილ სახეებს „ძვირფასო! ვხედავ,.. შენს ხელებს ულონოდ დახრილს თოვლთა დაფნაში“ **იელვებს ქრება, კიდევ იელვებს შენი მანდილი ამ უდაბნოში“**

გალაკტიონი ასეთს უსაზღვრო სევდების ტეხილებში ატარებს იმედის სიდიადესაც
„როგორმე ზამთარს თუ გადავურჩი,
როგორმე ქარმა თუ მიმატოვა...

ის არას დროს არ ივიწყებს, თავის ტიტანიურ სულის კვეთების დიად მნიშვნელობასაც. ის „სამრეკლოა ამ უდაბნოში“.

„მერი‘‘ წავიდა მის სევდიანი ცხოვრებიდან რადგან ვერ მიწვდა პოეტის ცვალებად სულს. პოეტი დამშვიდებული, მაგრამ განცდით აღნიშნავს „სიყვარული სასახლეში მხოლოდ ერთხელ მოდის.. ეს მაშინ, როცა „ამ ქვეყნად სურდა მას სიყვარული მაგრამ ვერავინ ვერ შეიყვარა‘‘

ვინ იქნება ბედნიერი ეს ერთხელ მოსული სიყვარული მიიღოს, არავინ! და გალაკტიონიც უსიყვარულოთ არის. ჩვეულებრივ სახეებში მან ვერ იპოვა, რომ მისი სული მოეთავსებია, და აქ მასზედაც გამართლდა ნიცშეს შეხედულება შორეულის სიყვარულისა და პოეტი გადაექსოვა შორეულ ხატების სახეებს.

ის ცხოვრების ბნელ ხვეულებში მრავალ ,,მერის‘‘ გამოიტირებს. ეს იმისთვის, რომ გალაკტიონი არ შეიძლება რომელიმე ერთის ჰირისუფალი გახდეს. მან იცის, რომ ,,მერის‘‘ ჯვარის წერა ,,დღესასწაულს არ გავდა.. პოეტი ყველას შემცნობი აღნიშნავს ,,როგორ ღუპავს გრძნობა‘‘.

ის საშინელ ქარიშხლიან დღეებში დადის ,,ვით მეფე ლირი ყველასგან მიტოვებული‘‘ და ეს მაშინ, როცა ,,ქუჩაში მძაფრი დაქროდა ქარი და განუწყვეტლივ წვიმდა და წვიმდა‘‘ ასეთს მაშინ სევდიან ამიდში პოეტი გულში მაინც ატარებს ,,ფიქრს შეუწყვეტელს‘‘ და გაკივის ,,მცივა! მომეცით ჰერი!..

და ეს ძახილი, ის სამრეკლოა, რომელიც ისმის პარნასიდან, მაგრამ —

,,ვინ გაიგებს შენს ძახილს, ძახილს ვინ დაიჯერებს?
ვერავინ განუგეშებს საოცრების უბეში.

სძინავს ბნელ ხევულებში გამოუცნობ ქიმერებს!...
და „სწუხს ჩემი სული ვით სამრეკლო ცის უდაბნოში..

გალაკტიონი გასცქერის საშინელ სივრცეს, ხედავს ადამიანებს. ესენი მისი მზგავსებია, მას ერთ წუთს სწამს, რომ ისინიც იბრძვიან და შეურიგებლობის სტიქიას ატარებენ მაგრამ... მათ თვალებში ,,ცეცხლი არ კრთის'', კითხულობს ,,ესენი ცოცხლებია?''

,,არა! გზაზე მიდიან მკვდრები. და სამარ-სებურ
უდაბნოში ტოვებენ ქალაქს...''
მდუმარების გარეშე და სიცივის თარეშში,
სამუდამო მხარეში მხოლოდ სიმწუხარეა'' და გალაკტიონი ისევ ისე, თავის საშინელი კაეშნის ამარა რჩება.

ის მუდამ ევლინება ქუჩებს ათვალიერებს, ეძიებს შინაარსს და როცა ხედავს ადამიანის გულს კითხულობს ,,ცოცხლებია? კითხულობთ პოეტის ,,მგლოვიარე სერაფიმებს'' და თქვენ წინ წორად იგებთ ის მუდამ ევლინება ქუჩებს, ათვალიერებს, ეძიებს შინაარსს. და როცა ხედავს ადამიანი გულს კითხულობს „ცოცხლებია"? კითხულობთ პოეტის ,,მგლოვიარე სერაფიმებს'' და თქვენწინასწორათ იგებთ მის წინათ გრძნობას თავის თავზე შეიძლება ეს ასე არ იყოს, არ მოხდეს მაგრამ, როცა წარმოიდგენს მკვდრებს ეშინია მათი. არ სწამს ისინი.

როგორ გრძნობს პოეტი თავს ,,ქიმერების'' ქვეყანაში?

,,ყოველი წუთი სავსე იყო უმძაფრეს შხამით;
ლურჯა ცხენებით თუ გაფრენდა გრძნობათა სინაზე,
იყავ საოცრად მოხიბლული ასეთი ღამით და უაილდის ყვავილებით დაეცი გზაზე''.

უაილდის ტრაგედია მას სიმბოლოთ ევლინება და ფიქრობს, რომ წყვდიადოვან ყოფნაში, ,,ბრბოში'' ასეთს ბედს პოეტი უნდა მოელოდეს, მაგრამ მაინც სწამს; რომ ოდესმე გამოჩნდებიან ,,პოეზიის თანამგზავრები და იტყვიან—,,აი ეს არის!..

პოეტს უკვირს, რომ ასეთ საშინელებაში ,,დღემდე გასძლო''.

„სასახლეც გავყიდე... სათიბიც ავცელე"..

განმარტოვდა მისი სული, გადაეწნა ქარს, დაფრინავს ყველგან „ოცნების მზეზე" დადის ცხოვრების ყველა ხვეულებში, მოუსვენრობს, და ეს ყოველმხრივობა გალაკტიონის პოეზიას აძლევს არა მარტო ინდივიდუალობის ელფერს და შინაარსს, არამედ ის უალრესად სოციალური და ფილოსოფიური შინაარსის მატარებელია.

—

გალაკტიონის მეორე წიგნი აღსანიშნავია, როგორც სიმბოლიზმის ახალი და სამაგალითო ნიმუშები. ჩემი აზრით ჩვენში სიმბოლიზმის გაგება ორგვარია. ამ ორგვარ გაგებას ამ უკანასკნელად ერთგვარი ფიგურალობაც აქვს.

მე ვგულისხმობ მეორე კატეგორიაში, ეგრედ წოდებულ ახალ მწერალთა ჯგუფს, თუ ერთ წუთს ასეთს განსაზღვრებს მივიღებთ მაშინ მე მინდა გალაკტიონი დავაყენო ერთ მხარეზე დამოუკიდებლად. გალაკტიონის სიმბოლიზმი მეორე წიგნით გაგებული ეს ერთგვარი მანიფესტია ქართულ ლიტერატურაში, აქ არენა ფართოა იმდენად რიმდენათაც მკვეთრი შტრიხები თითქმის ეპოქის ყველა კითხვებს უდგება. არის ერთი დამტკიცებული მოვლენა შემოქმედებაში, ხანა შობს პოეტს, რომლის ბუნება თავისი ჭეშმარიტი განცდით პოეზიის სამოსით იძლევა მრავალ კონსპექტებს. პოეტურ ხაზებით, რომელიც თავისი მთიანი სახით შემდეგ ფართო მრავალფეროვან ფორმებში იშლება, დასამტკიცებლად გავიხსენოთ პუშკინის მოვლენა რუსეთის ცხოვრებაში, პუშკინის შტრიხები შემდეგ დიდმა გენიალებმა ტოლსტოიმ და დოსტოევსკიმ გაშალეს.

ახალი ჯგუფის დიდი პრეტენზიები, ეს მხოლოდ განმეორებათა აპოგეია, და მათში თუ ჭეშმარიტი შემოქმედება ვერ იკიდებს ფეხს, ეს იმისთვის, რომ ცივი მიმბაძველობა მტერია შემოქმედების.

გალაკტიონის პოეზიის გამართლება, შეიძლება გავიგოთ პუშკინის და ლერმონტოვის გაგების თანახმად.

გალაკტიონ ტაბიძის ინდივიდუალიზმი, ეს ისეთი მაგიური ფოკუსია, ისეთი „განწმენდის კარებია" რომელშიც ყველა კითხვა ღრმა ფილოსოფიური და სოციალურ-შტრიხების კანონზომით პოეტურ ფარგლებში იშლევა. და მე მწამს: შესაძლებელია ჩვენი ერის საუკეთესო მერმისში, ერთი პატარა ხაზ გასმა გალაკტიონ ტაბიძისა დიდ ტანიან რომანის იდეიათ და აზრათ გამოდგენ. ამ მდგომარეობის გამართლებას დღესაც ვხედავთ, გალაკტიონის გზაზე ბევრი ნიჭიერი ახალგაზრდა გხვდება. შეიძლება ისინი თავისი ორიგინალობას აშკარებდენ მაგრამ იდეიური და სულიერი ხერხემალი გალაკტიონიდან იწყება.

არიან ჩვენს მწერლობაში ბევრი ისეთი ჯგუფების „იდეოლოგები" რომლებიც ვითომც გალაკტიონ ტაბიძის მომსპობი პოლიუსია. მე ვეტყვი ასეთებს. რომ ოდესმე, როცა დადგება დრო ჩვენში წმინდა კრიტიკის ქიდილის ხანა- იქნებ ამ მაღლიონებმა აღმოაჩინონ ის, რომ მემკვიდროებითი ბიძაშვილობა

ეროვნული ბიბლიოთეკა

პოეზიაშიც ნახონ, დღეს ნილაბების ხანაა, ფარდის ახთამდი ყველაფერი ითქმება.

—

გალაკტიონ ტაბიძე როგორც დაჯილოებული პოეტური ინტუიცით, სავსებით ჩამოყალიბებულია. მისი რითმიული და რიტმიული მუსიკალობა ძვირფასი სამოსია დიდი პრობლემების, რომლითაც ასე სავსეა მისი პოეზია.

და გალაკტიონი მაშინ უფრო დაფასდება, როცა მისი ბრჭყალები გაიხსნება, და ჩვენში დაიწყება ნამდვილი შემოქმედებითი მუშაობა. და მოკვდება ის ლიტერატორობია, რომელიც თავის ინტიმოებით, მიუღებელია.

—

აქ არ შემიძლია არ ავღნიშნო ერთი მთავარი კითხვა.

ამ უკანასკნელად დიდი ძახილია ქალაქის პოეზიაზე, ქალაქის სულის გაშლაზე. ვერჰარნი კერპად ხთება. მის მიბაძველობას ბევრი ცდილობს, მაგრამ ვერჰარნის ქართულ ფონზე გადმოტანა მიმბაძველობითი კარიკატურაა. ასეთი მასალა ბევრია დაგროვილი. ვერჰარნი ბელგიის განვითარებულ ინდუსტრიალური ქალაქების შვილია.

მისი გაგება ბელგიასთან დაკავშირებით შეიძლება. მე ეს მდგომარეობა აქ იმისთვის მოვიგონე, რომ ქალაქის სულის პოეზიის ბუნებრივი სურათები გალაკტიონ ტაბიძეს თავის მეორე წიგნში საგრძნობლად მოეპოვება.

გალაკტიონის მიერ ქალაქის პოეზიის ხელშეხება იმისთვის მიმაჩნია საჭიროდ, რომ ყველა ნივთები არიან დაწერილი არა იმისთვის, რომ ვიღაც ქალაქის სულზე წერდა არამედ ყველა ეს ლექსები განცდის ჭეშმარიტი კარნახია.

თუ გალაკტიონი ფართედ არ შლის ქალაქის სულს მის ნაწარმოებში ეს ზემოდ ნათქვამის მიხედვით ბუნებრივია.

აღსანიშნავია ამ მხრივ მისი ლექსები „ი. ა.“ რამდენიმე დღე პეტოგრადში და „შიში„.

საერთოდ ლირიკა მკვეთრი თქმის დარგი, შტრიხების სახით, ის ნაზია და მიმზიდველი თავისი ფერადებით და სურათებით. გალაკტიონის ქალაქის სულის გამომხატველი ლექსები, მოკვეთილი ხაზები, ცოცხალი მთრთოლვარე სიმბოლოებია, და როცა მას ვშლით ჩვენ წინაშე იშლება მთელი არენა ნახულთა, მოვლენათა, მოძრაობათა და სხვა.

ლექსი „რამდენიმე დღე პეტერბურგში“ ეს მთელი ეპოპეაა. აქ ყოველი წინადადება საშინელ ტრაგედიებს გვიშლის თვალწინ, რომელიც რევოლიუციის გულის სიღრმეში არის ჩაქსოვილი.

მე არ მინდა ჩვენში იყოს ესეთი, რომელსაც ეს ლექსი არ წაეკითხოს.

მაგალითად თუ გინდ შემდეგი:

„ქუჩა სიავის გრძნობამ შეფიფქა,
თან მეფიცება ძმობას და დობას —
და ყორანივით უცნობი სკრიპკა
ჩემს მხართან სტირის უამიდობას.

. . . .

მე, ნოემბერი და პეტროგრადი
ასეთი კარგი და უდაბური

. . . .

მაინც სად გაქრა ეს წერეთელი
ჩხეიძე გაქრა, როგორც ასეთი!
ვიყავი ჩემთვის. ეხლა წერტილი.
სიკვდილი ერთი და უცაბედი.
თან ასე ვფიქრობ **ეს ბავშვი ტირის***)
მე კი რადგანაც გამძარცვეს გუშინ,
გავყიდი გაზეთს. გავიიდი ირისს,
ან და რევორველს დავიცლი გულში.

განმარტება მეტია. აქ სიმბოლიზმი ისეთის ბუნდოვანებით არ არის მოცული, რომ მკვეთრი და ღრმა შინაარსიანი შტრიხები რეალისტური სახით გაუგებარი დარჩეს. ლექსი „შიში“ ეს რიტმით დაწერილი განცდა შეუდარებელია თავისი სურათებით და შინაარსით.

„შიში“ დალუპვის ყველგან მიწვდა
„თეთრი ეტლები მიქრიან,
ღრნის მიწას...
იძახის....
ვინ ისმენს?..
არავინ არავინ...
ის იღუპება!...
წინ მიქრის კუბო,
ქალაქი ფითრდება.
მან შეამჩნია, რომ ბერდება.

. . . .

ნიავი სავსეა ხოლერით
მთვარეს ედება ბაცილა!
ხოლერა...
ის...

საშიშროება ახალი ყოფნის მოახლოების დროს. შემოქმედის სული, ზოგჯერ სავსებით განიცდის იმ

*) მოიგონეთ დოსტოევსკის „ძმები კარამაზოვები“ და იქ „ბავშის“ ფილოსოფიური გაგება თავის სინამდვილეში.

მოვლენას, რომელიც მის მიერ წარმოდგენილი ტიპში ხთება, და თვით ხთება ბუნებრივი აღმასრულებელი მისი ტანჯვისა.

ასეთი აღსრულება სხვისი ტანჯვისა მსახიობის განცდების საზღვრებს სავსებით შორდება. ეს მიმღებიანობა სხვისი ტანჯვისა უდიდესი საიდუმლოების მატარებელია.

თქვა ისე—სხვა აატირო, აამოძრავო, და ამასთან თქვა ის რასაც სხვა განიცდის, აი ახსნა შემოქმედების კანონებისა. და გალაკტიონი აქ სრულ უფლებიანია. გალაკტიონს სმენაც უჩვეულო აქვს, აქ— სმენაც კი მისტიურ ხასიათს ატარებს.

,,ჰო! მე მომესმის შეყვარებული წამწამთ კანკალი. (სამრეკლო ოდაბნოში) მის მგრძნობიარე სულს თუ ესმის ,,წამწამთა კანკალი'' მაშინ წარმოიდგინეთ მთელი საშინელება ჩვენი ეპოქის ხმაურისა, ქრიამული, ჯოჯოხეთი... და ამ დროს ჩვენ სავსებით გავიგებთ თუ პოეტის გულში რა ,,აჭკნობს ნაადრევ იებს'' და ყველგან მუდამ დგას თავის სამრეკლოზე უდაბნოში, და იძახის ,,სწუხს ჩემი სული—ვით სამრეკლო ცის უდაბნოში..

მაგრამ სად არის პასუხი!

მხოლოდ ,,**ელვებს, ქრება და კვლავ იელვებს**..

და ასე მხოლოდ გაელვებს ყრუ ძახილი, დიდი ნაპრალი ბობოქრობს, დაღუპვა, სიკვდილის სიყვარული, სიცოცხლის სიძულვილი, და ასეთს საშინელებაში ყველა, ყველა ყრუ ქვითინით გავიძახით: ცხოვრობდა ვინმე... გულში ფარული უთრთოდა ციურ შუქთა კამარა:

ამ ქვეყნათ სურდა მას სიყვარული, მაგრამ არავინ არ შეიყვარა.

და ასეთი ძახილის სევდიანი ოხვრის საპასუხოდ მხოლოდ ,,იელვებს, ქრება''... ვინ გაიგებს შენს ძახილს, ძახილს ვინ დაიჯერებს?..

როცა: ,,ტკივილებით გამწარებული

ღრღნის მიწას...

იძახის...

და ამ ძახილს ყველაზე უფრო გარკვევით გალაკტიონი ისმენს, და მისთვისაა რომ მას ასე ,,ღუპავს გრძნობა''...

ნ. გერგესელი.

8 დეკემბერი
1922 წ.

მწერლობისათვის.

იცოდეს ყველამ, რომ დღეს ცათამდე მაღლდება მწერლობის მნიშვნელობა, მიუწდომელია მისი ძალა. იგი ასულდგმულებს ეროვნულ სხეულს, აცისკროვნებს მის სულთასწრაფვას და მიუძღვის მთელს ცხოვრებას მკვდრეთით აღდგომისაკენ. მწერლობა საზოგადოებრივ წყვდიადს კვეთს და სინათლის ბრწყინვალებას ამკვიდრებს ქვეყნის სულსა და გულში.

„ცხოვრებას დაჰკივის ხმა—ცოცხალი უნდა ვიყოთო“. ეს ხმა პირველყოვლისა მწერლობამ უნდა გაიგონოს და უნდა გააუკვდავოს ჩვენი საღვთო ლტოლვები.

ამიტომ ადვილად გასაგები და ბუნებრივია, როცა ამ მწერლობის უუმშვენიერესი დარგის—პოეზიის ერთი დიდი თანამედროვე ქურუმთაგანი—გალაკტიონ ტაბიძე. თავის ნაზი, მომხიბვლელი ხმით გაკივის სამშობლოსათვის—

„საქართველო უპირველეს ყოვლისა!“

ამით სრულიადაც არ მინდა ვთქვა, რომ საერთოდ ხელოვნება, პოეზია და კერძოდ მირონცხებული პოეტი, როგორც მისი უმწიკვლო რაინდი, უბრალო „გარემოების საყვირია“ და მიზნად ისახავს **სამარადღეო** ჰირვარამის სამსახურს. ხელოვნება თავის შინაგან მიზნებს ემორჩილება. მას საკუთარი თვითმყოფობა ახასიათებს. მაგრამ იგი ამავე დროს უაღრესად სოციალური მოვლენაა და წარმოადგინს საზოგადოებრივ-ეროვნული ორგანიზმის **უდიდეს და უფაქიზეს ფუნქციას.**

ხელოვნება ადამიანთა საზოგადოების აუცილებელი საჭიროებაა. ეროვნული ცხოვრების გარდაუვალი მოთხოვნილებაა. და რამდენადაც ხელოვანი ინდივიდუალურად სავსებით აკმაყოფილებს ამ უმაღლეს მოთხოვნილებას, იმდენად იგი ხდება საზოგადოების გულთმისანი, ერის დიდების მომღერალი და მისი უკვდავების მოციქული.

რაც უნდა „წმინდა“ პოეზიის წარმომადგენელი იყოს პოეტი, თუ კი იგი ჭეშმარიტად პოეტია, **თავის დანიშნულების ბუნების ძალით** ყოველთვის გამამტკიცებელი და მადიადებელი იქნება იმ ეროვნული მთლიანობის, რომელსაც იგი ეკუთვნის, მას შეუძლია აგრეთვე სხვა ერთაც, ინტერნაციონალს და კაცობრიობასაც ამაგი დასდოს მხოლოდ და მარტოოდენ ნაციონალური ხელოვნური შემოქმედების, როგორც ნაციონალური ღვდელმოქმედების—სისრულით და ამაღლებით.

ნ. ელიაანი.

სრულიად საქართველოს მწერალთა კავშირი.

ხუთი წელია საქართველოს მწერალთა კავშირი არსებობს. ხუთი წელია საქართველოს მწერლებმა საჭიროდ დაინახეს ერთ ორგანიზაციაში მჭიდროდ შეკავშირება და საზოგადო ასპარეზზე ძლიერი ორგანიზაციული მოქმედება მწერლობის სფეროში. და ამ ხუთი წელში ყოველ წლიურ საზოგადო კრებებზე იყო გაცხოველებული მსჯელობა და

ეროვნული ბიბლიოთეკა

თავის მტვრევა მომავალი საქმიანი მუშაობის გეგმების შედგენაზე. იყო დებატები: იყო ბრძოლა და ბოლოს არჩევნები: მაგრამ ამ ხუთი წლის განმავლობაში არაფერი არ გაკეთებულა გარდა ცარიელი დებატებისა. ვინაიდან იყო ხელის შეშლა, იყო ინტრიგანობა იყო ჰორიკანობაც და არ იყო ნამდვილი საქმიანი მუშაობა,—სოლიდარული მოქმედება. რასაკვირველია ასეთ საქმიანობაში ჩაფლული კავშირი ვერ იქნებოდა თავის სიმაღლეზე.

საქართველოს მწერალთა კავშირი და მისი მაგარი ორგანიზაცია, რომელიც ლაბარატორია უნდა იქნეს ქართული სიტყვის, რომელიც ქარხანა უნდა იყოს ქართული წიგნის —ამ ხნის განვავლობაში მას არ ქონია საკუთარი სახე, საკუთარი ორგანო. არ გამოუცია ამ ხნის განმავლობაში არც ერთი წიგნი, არც ერთი ჟურნალი, თუ მხედველობაში არ მივიღებთ ორ ნომერს, გაზ. „პოეზიის დღეს“ რომელიც წლისა და წლის თავზე გამოდიოდა.

ასეთი უმოქმედო იყო მწერალთა კავშირი მაშინ, როდესაც ამ სფეროში კერძო ინიციატორები და ჯგუფები ყველაფერს ახერხებდენ.

მაგრამ 1922 წელი არის ახალი ერა ქართველი მწერლებისათვის. იმ მხრით, რომ ამ წელს წლიურ კრებაზე გატყდა ჩხირი ხელის შემშლელთა შორის, გაიყო კავშირი ორათ, დაიწყო ურთიერთ შორის ბრძოლა და საკუთარ გზებზე შემოქმედება. და უნდა ითქვას ამ უკანასკნელ წელში გაკეთდა ათჯერ მეტი ვიდრე გარდასულ ოთხ წელიწადს.

რასაკვირველია ამას ხელს უწყობდა ხელოვანთა სასახლე სადაც შეჯგუფებულია ქართველ ხელოვანთა ძალები. სრულიათ საქართველოს მწერალთა კავშირმა მხოლოდ ამ წელს შესძლო გამოეჩინა საკუთარი სახე, რამდენათაც მდგომარეობა ხელს უწყობდა. მან გამოსცა გაზ. „პოეზიის დღე“, გამოცა ჟურნალი „ლომისი“, რომელიც შვიდი ნომრის შემდეგ გადაკეთდა ყოველკვირეულ გაზეთად. მოაწყო ხელოვანთა სასახლეში სალიტერატურო ხუთშაბათები, სადაც სისტემატიურათ იყო ქართულსა და უცხოელ მწერლების განხილვა. და მოაწყო დამსახურებულ მწერლის ზ. ჭიჭინაძის იუბილე და სხვა. რასაკვირველია იყო დეფექტებიც, მაგრამ ჩვენ გვახარებს ავად თუ კარგათ უკანასკნელი კავშირი უფრო საქმიანი გამოდგა ვიდრე წარსული წლების.

29 დეკემბერს *) მოწვეულია ქართველ მწერალთა კონფერენცია. ბევრი საგულისხმიერო საკითხებია დასმული დღიურ წესრიგში, ალბათ ყველა საკითხები გულდასმით იქნება გარჩეული, მაგრამ ყველასათვის უდავო ჭეშმარიტებათ უნდა იქნეს აღიარებული, რომ მწერალთა კავშირი იქნეს თავის ღირსების მებაირახტრე. კონფერენციამ უნდა გამონახოს ახალი ძალები და ახალი გზები თავის არსებობისათვის, და მიიღოს ზომები უფრო გაჯანსაღებისთვის რათა საქართველოს მწერალთა კავშირი იქნეს ლაბარატორია ქართული სიტყვისა და მშობლიური კულტურის.

ი. ტ.

*) წერილი აწყობილი იყო, როდესაც გავიგეთ რომ კონფერენცია კიდევ გადაიდო განუსაზღვრელი დროისთვის.

სახელი

— ეჰ, ვინ სთქვა, ამ ქვეყნად არღა არისო ედემი საოცნებო და სიამე პირველყოფილი, როგორ არა! კიდევ არსებობს იგი, გარნა ჟამიერად, მხოლოდ წუთიერად.

ვასილ ბარნოვი.

უკანასკნელად საოცნებო ადგილს მისწვდა ვინმე მგოსანი და იფიქრა მან:

ბუნებით შემკული მიდამო—წყალწითელას ნაპირებზე, სიხარულის ბუდეთ გარდამექცევა, ფრინველთა ზღაპრული ჟრიამული, მათი დასასვენებელი არე, სადაც საარაკო სავანედ მოვლინებულა!

აქ მე დავინახავ თვალთ-წარმტაც ხვევნა ამბორებას იადონებისას. ცეკვა-ხალისს და სიმღერას ტკბილ ხმაზედ შეწყობილს, ამწვანებული ხეების ფურცელთა ნაზათ რხევისაგან. ყველა ეს წუთიერად მაინც ჩემს სულიერ ვნებას დააწყნარებს და ოდნავად დაამშვიდებს. აქ შევსვამ წითელ ღვინოს, სამშობლოსათვის თავგანწირულთა ვაჟკაცების სადღეგრძელოდ... მაგრამ... ბევრი ხანი არ დასცალდა მგოსანს ევარჯიშა მისი ერთწუთიერი საამო ცხოვრების დასამშვენებლად.

აქაც მას კარს ესტუმრენ ბრჭყვიალა ოქრო-ვერცხლის მონა-მორჩილნი და მისი საამური ნაპერწკლები სისხლის ნაკადათ შესცვალეს.

მაშინ...

ესტუმრა მას ფულის მონა—შურის საძიებლად. ამ დროს მგოსანი მისი სიხარულის ფურცლებს სწერდა.

მგოსანმა ეს წინათგრძნობებისაგან იგრძნო. აღელვებულმა მიდამოს თვალები მიაპყრო და ფრინველთა გუნდს სამწუხარო საგალობელი მოსთხოვა.

იმ წამსვე გაისმა ხმა მწუხარე ჟრიამულისა:

სტვენავდნენ ერთნი!

ჩხაოდნენ მეორენი!

ღუღუტულობდნენ მესამენი!

ხოლო ხმა შეწყობილად და ნაზად მოსთქვამდნენ სამშვიდობელს უკანასკნელნი.

მგოსანმა ყველა ეს მოისმინა, ჯერ აცრემლიანდა და მერე საუკუნოდ მას თვალებზედ ბინდი გადაეკრა.

სტიროდა მხარე...

ცრემლებს აფენდა თავის ნაპირებს მდინარე წყალწითელა.

მხოლოდ...

შავად მოსილი შვების მსგავსად სიკვდილის ღმერთი გაბატონდა მაშინ იქ.

დ. ლოლობერიძე.

ტფილისი,
XII—10.

ორი პორტრეტი.

...ორთავ ნერვიულები როგორც ვერხვი ორთავე მთვრალი თვიანთი გრძნობებით, ვით სასმელ მოჯარბებული—ორივე გადარეული თვის ვნებათ რაზმებში ბრძოლის დროს, ვით შეყვარებული. აი ის სულიერი განცდა, რომელიც ახასიათებს ნიკოლოზ სულხანიშვილს და გალაკტიონ ტაბიძეს. და რათ არის ნეტავ ესეთი მსგავსება სულისა ამ ორ პორტრეტ შორის?

იქნებ გენებოთ მათი მოუსვენრობა და ცახცახი ახსნათ იმითი, რომ ისინი მთელი თავისი სიცოცხლით არ იყვნენ გამთბარნი ადამიანთა ლმობიერებით და ცხოველმყოფელი მზით?!..

იქნებ გსურთ დაიჯეროთ, რომ ამიტომ სულის გათიშვისაგან გადასარჩენად იგინი არიან მუდამ მთვრალნი, ეფექტურ წუთების განსაცდელად.

რომ არამც თუ თვით გადირივნენ, არამედ ჩვენც დაგვათრონ თვის შემოქმედებით, თვის გენიით.

მართლაც და ვინ არ არის ჩვენგანი მთვრალი სულხანიშვილის მუსიკით, გალაკტიონის ლექსით.

და რათ გვიტაცებს, რათ გვაჯადოებს, რათ გვატყვევებს ნეტავ ასე პირველის მუსიკა მეორის ლექსი?

და ვერც ახსნით ამას ისევე, როგორც ვერ ახსნით იმას, თუ რათ გიტაცებთ მზის ამოსვლა ზახმაროზე! ორთავე სანახაობა კალმით აუწერელია, როგორც ალაზნის მზის—სულხანიშვილის ჩასვენება, ისე ზახმაროს მზის—გალაკტიონის ამოსვლა.

ორივე მზე ერთი და იგივე სულის ნატეხია...

დავით პავლიაშვილი.

ანჩისხატი.
10 დეკემბერი.

მატიანე.

რედაქციისაგან.

გალაკტიონ ტაბიძე მადლობას უცხადებს ყველას, ვინც პირადათ თუ წერილობით მიესალმა მისი ჟურნალის გამოსვლას. გალაკტიონ ტაბიძე გამხნევებულია ჟურნალის არაჩვეულებრივი გამარჯვებით და იმედოვნებს რომ შემდეგშიაც მას არ მოაკლდება საზოგადოების თანაგრძნობა.

იაკობ ნიკოლაძის იუბილე.

დეკემბრის 11, რუსთაველის თეატრში გადახდილ იქნა მოქანდაკე იაკობ ნიკოლაძის 25 წლის მოღვაწეობის იუბილე. სცენა მორთული იყო იაკობ ნიკოლაძის ქანდაკებებით, თეატრი სავსე იყო დამსწრე საზოგადოებით. პირველი სიტყვა წარმოსთქვა ივანე გომართელმა, მეორე ვ. კოტეტიშვილმა, ორთავემ დაახასიათეს იაკობ ნიკოლაძის მოღვაწეობა. იუბილიარს მიესალმა ა. ი. სუმბათაშვილი—ავტორი „ღალატი"-სა; იგი მიესალმა რუსეთის მრავალ სამეცნიერო და სამხატვრო დაწესებულებათა სახელით. იუბილიარს მიართვეს საჩუქრები, ხოლო საზოგადოება—გულწრფელად ესალმებოდა მას. შემდეგ კაფე „მეფისტოში" (მსახიობთა კერა) გაიმართა ბანკეტი იუბილიარის პატივსაცემად.

რედაქციისადმი წერილიდან.

ზედმეტად მიგვაჩნია ჩვენ აქ განმარტება იმისა, თუ რა მნიშვნელობა აქვს ხალხურ სიმღერებს და მათ შეკრებას ყოველი ერის ცხოვრებაში, ამის შესახებ ბევრი თქმულა როგორც უცხო, ისე ქართულ პერიოდულ და ყოველდღიურ გამოცემებში. ეს საკითხი მკითხველი საზოგადოებისათვის საკმაოდ გარკვეული უნდა იყოს და ჩვენი წერილის მიზანიც ეს არის. ადვილი არაა ამ დარგში მუშაობა და არც მომუშავეს ბედია უზრუნველყოფილი. ამ დარგის მოღვაწე უნდა იყოს განსაკუთრებული ენერგიით შეიარაღებული, რომ დაწყებული საქმე ბოლომდე მიიყვანოს. ასეთი დაუშრეტელი ენერგიის მქონე მოღვაწეთა რიცხვში უნდა ჩავთვალოთ ძუკუ ლოლუა, რომელიც მთელი ოცდა ხუთი წელი არაჩვეულებრივი ენერგიით ეწეოდა დასავლეთ-საქართველოში ხალხურ სიმღერების შეკრებას და მის ისევ ხალხში გავრცელებას. ადვილი არ იყო ეს მუშაობა, მაგრამ მისი ენერგია სძლევდა ყოველივე დაბრკოლებას; ძნელათ თუ იპოვნით სამეგრელოში ისეთ კუთხეს, სადაც ძუკუ არ ყოფილიყოს თავისი კულტურული მიზნით და ეს მაშინ, როდესაც ძალიან ძნელი იყო ამ დარგში მოღვაწეობა. ძუკუ ლოლუას აქვს დიდი შრომა და გამოცდილება, ეს იყო პირველი ხალხურ სიმღერათა შემკრები და ხალხშივე გამავრცელებელი. ძველი რეჟიმის დროს ძუკუ ლოლუა ხშირი სტუმარი იყო ციხეებისა თავისი მიზნის გამო. დღეს ეს ადამიანი დასნეულებული ლოგინათ ჩავარდნილია და ესაჭიროება განსაკუთრებული ყურადღება. ჩვენ დარწმუნებული ვართ ქართველი საზოგადოება გულცივათ არ შეხედავს ამ გარემოებას და ჯეროვან ყურადღებას მიაქცევს. საჭიროა ყურადღება მიექცეს მას მთავარი სახელოვნო კომიტეტისაგანაც.

ქართველ მხატვართა შორის

სამშაბათს, დეკებრის 5, ხელოვანთა სასახლეში გაიმართა ქართველ მხატვართა პირველი საზეიმო სეანსი. მომხსენებლები იყვნენ იაკობ ნიკოლაძე, მოსე თოიძე და

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ვახტანგ კოტეტიშვილი. დარბაზი სავსე იყო ქართველი მხატვრებით, ბლომათ იყო ქართველი ინტელიგენცია.

სურათების გამოფენა

ქართველ მხატვართა საზოგადოების გამგეობა აცნობებს ყველა ქართველ მხატვრებს: მომავალ გაზაფხულზე გაიმართება ქართველ მხატვართა სურათების გამოფენა ტფილისში. გამოფენა შედგება სამი განყოფილებისაგან: სურათების, ესკიზების და პლაკატებისაგან. შემდეგ ეს გამოფენა გაიმართება პროვინციაშიდაც. ემზადეთ გამოფენისათვის.

მხატვართა ენციკლოპედია

ქართველ მხატვართა გამგეობა ადგენს ქართველ მხატვართა და პალასტიურ ხელოვნების ყველა მოღვაწეთა ენციკლოპედიას.

სამხატვრო საღამო

სამშაბათს, დეკემბრის 20, ხელოვანთა სასახლეში (სერგიევის ქ. № 13) გაიმართება ქართველ მხატვართა მორიგი (მეორე) სეანსი შემდეგი პროგრამით. ხატვა ექსპრომტებათ. პლასტიური მოძრაობა. კარიკატურები დარბაზში, და ექსპრომტათ. მოდელი ტიპიურ ტანსაცმელში და ჩაი. საღამოში შემოქმედების შემოტანა შეუძლია ყველა დამსწრეთ სხვა და სხვა სახით.

აკაკის ბიუსტი.

სახელმწიფო ოპერის თეატრის ბაღში დადგმულ იქნა აკაკი წერეთლის ბიუსტი, შესრულებული მოქანდაკის იაკობ ნიკოლაძის მიერ. ეს ძეგლი იზიდავს დიდძალ საზოგადოებას და ყველას ხიბლავს იმ მეფური სახის ხაზებით, რომლითაც მომჯადოებელი იყო პოეტი აკაკი სიბერის ხნის, ყელის დამბლით მიცემული სილამაზით. აკაკის ბიუსტი გამოქანდაკებულია უბრალო ქვისაგან.

მწერალთა კავშირის კონფერენცია.

მწერალთა კავშირის კონფერენცია, დანიშნული 29 დეკემბრისთვის გადადებულ იქნა განუსაზღვრელ დროისთვის.

შალვა დადიანი.

წელს სრულდება 25 წელიწადი, რაც არტისტიულ და ლიტერატურულ ასპარეზზე გამოვიდა შალვა დადიანი. მთავარმა სახელოვნო კომიტეტმა გადასწყიტა აღნიშნოს მისი მეტად იშვიათი და სიმპატიური მოღვაწეობა შესაფერისი დღესასწაულის გამართვით.

სალიტერატურო საღამოები.

დეკემბრის 4-ს რუსთაველის სახელობის თეატრში გაიმართა პოეტის ვარლამ რუხაძის საღამო, ხოლო დეკემბრის 5-ს ხელოვნების სასახლეში საღამო ტერენტი გრანელისა. როგორც პირველის, ისე მეორე საღამოის სალიტერატურო განყოფილება ლექსებით გახსნა გალაკტიონ ტაბიძემ. ორივე საღამოზე პოეტებს დამსწრე საზოგადოება ოვაციებს უმართავდა.

პირველ სახელმწიფო კონსერვატორიაში.

დეკემბრის თოთხმეტს სახელმწიფო კონსერვატორიის დარბაზში ა. კ. გლაზუნოვის მუსიკალური მოღვაწეობის ორმოცი წლის თავზე, კონსერვატორიის პროფესორების მონაწილეობით გაიმართა კონცერტი. პროგრამაში შედიოდა: სიმებიანი კვარტეტი ვ. ვილმაუს, გროსსმანის, სტუპელის და მინიარის მონაწილეობით. საფორტეპიანო სონატა— მ. ვინოგრადოვი, პიესები სკრიპკაზე და ვიოლონჩელზე: მ. ვასილიევი, კ. მინიარი და ვ. ლედნიკი. სასიმღერო რომანსები: მიხალსკაია და პანინა, კონცერტის დაწყებამდე სიტყვა გლაზუნოვის შემოქმედების შესახებ ეკუთვნოდა პროფესორს ს. ჩემოდანოვს.

მეორე სახელმწიფო კონსერვატორიაში.

საქართველოს მოსწავლე ახალგაზდობის მუსიკალურად განვითარების მიზნით მეორე სახელმწიფო კონსერვატორიის ადმინისტრაცია მოკლე ხანში მოაწყობს მთელს რიგს კონცერტებისას ქართველი და ევროპიელი კომპოზიტორების ნაწარმოებთაგან. კონცერტებში მონაწილეობას მიიღებენ თვით პროფესორები კონსერვატორიისა, აგრეთვე პროფ. გრიმალის სახელობის კვარტეტი —და ხორო მოსწავლეთა.

ახალი რომანი

ცნობილმა ქართველმა ბელეტრისტმა ია ეკალაძემ დაამთავრა ახალი რომანი ქართველი ინტელიგენციის ცხოვრებიდან. მანვე დასწერა მეორე ნაწილი ცნობილი პიესისა: ნომერი 21 ჯვრით.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

განცხადებანი.

რუსთაველის თეატრი

სეზონი 1922—1923 წლის.

სახელმწიფო აკადემიური დრამა

კვირას, 17 დეკემბერს

ლოპე-დე-ვეგა

ცხვრის წყარო

დადგამს მარჯანიშვილი.

დასაწყისი სრულ 8 საათზე.

„აფლეილდორ“

საუკეთესო ტფილისში

ყვავილების მაღაზია

ერევნის მოედანზე

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ქალაქ თბილისში და მის მიდამოებში მყოფ ავტომობილების რეგისტრაციის შესახებ, ქალაქ თბილისის აღმასრულებელი კომიტეტის

სავალდებულო დადგენილება.

8 ნოემბერი 1922 წ.

1. ქალაქ თბილისში და მის მიდამოებში მყოფ ავტომობილის რაოდენობის გამორკვევის მიზნით, მოხდეს აღრიცხვა ყველა, როგორც მჩატე მავალის, აგრეთვე ტვირთ მზიდავ ავტომობილებისა.

2. ევალება ყველა სახელმწიფო და კერძო დაწესებულებათ, აგრეთვე სამხედრო უწყებას, კავკასიის ცალკე არმიის ნაწილების გამოუკლებლივ და კერძო პირთ, გამოგზავნონ თავიანთი ავტომობილები აღმასრულებელ კომიტეტის ეზოში (თავისუფლების მოედანი) დანიშნულ დღეს და საათზე აღსარიცხავათ და სარეგისტრაციო მოწმობისა და ნომრის მისაღებად.

3. აღრიცხვას აწარმოებს კომისია, რომელიც აღრიცხვის დროს აღნიშნავს მატორის ძალას, ნომერს და მანქანის ფირმას.

4. ავტომობილის მეპატრონე ვალდებულია მიღებული ნომერი მიაკრას ავტომობილს როგორც უკან ისე წინ თვალსაჩინო ადგილას. სარეგისტრაციო და პირადობის მოწმობანი — კი თან უნდა ჰქონდეს შოფერს, რომელიც ვალდებულია ესენი წარუდგინოს აღმასრულებელ კომიტეტის აგენტს უკანასკნელის პირველ მოთხოვნილებისთანავე.

შენიშვნა: 1) დაბინდების შემდეგ მანქანის ნომერი განათებული უნდა იქნას უკანა ფარანით.

შენიშვნა: 2) რეგისტრაციის რიგს, სამხედრო მაშინებისას და ოკას ნაწილებისა ადგენს ქალაქის კომენდანტი აღმასკომის წარმომადგენელთან ერთად.

5. ავტომობილები, რომელიც არ იქნებიან აღრიცხული ამისთვის დანიშნულ ვადაში და არ ექნებათ ნომერი და საარიცხვო მოწმობა, ჩამოერთმევათ მეპატრონეთ მანამ მეპატრონეს არ გადახდება განსაზღვრული ჯარიმა.

6. თუ ავტომობილის მეპატრონეს დაეკარგა ნომერი და საარიცხვო მოწმობა, ვალდებულია ეს გარემოება აცნობოს აღმასრულებელ კომიტეტს, რომელიც მას აძლევს ახალ ნომერს და საარიცხვო მოწმობის დუბლიკატს სათანადო ღირებულების გადახდის შემდეგ.

შენიშვნა: 1) ნომერისა და საარიცხვო ბარათის დაკარგვა უნდა გამოცხადდეს ოფიციალურ გაზეთში.

შენიშვნა: 2) ავტომობილების მეპატრონენი იხდიან თითეულ ცალ ნომერზ 70/ათ. მან. და მოწმობისათვის 10/ათ. მან.

7. ტფილისის ქალაქის მილიცია და აღმასკომის სხვა შესაფერი აგენტები ვალდებულნი არიან რეგისტრაციაში გაუტარებელი ავტომობილების მოძრაობა ქალაქში არ დაუშვან და ასეთები თუ აღმოჩნდება დააკავონ და გადმოგზავნონ აღმასკომის სამმართველოს განყოფილებაში.

8. თუ ავტომობილი გადავიდა ერთი პირიდან მეორე პირის მფლობელობაში, როგორც პირველი ისე მეორე მხარე, სახელმწიფო დაწესებულებათა გამოუკლებლივ, ვალდებულნი არიან შეატყობინონ ეს გარემოება წერილობით აღმასრულებელ კომიტეტს, შესაფერ წიგნებში გასატარებლად.

9. ავტომობილის აღრიცხვა დაიწყება ა წ „ 11 “ დეკემბრიდგან დილის 9-საათზე.

1, 2, 3 სამილიციო რაიონები.	11, 12, და 13 „	დეკემბერს.
4, 5, 6, და 7 „ „	14, 15, 16	
8, 9, 10, 11 და 12 „	18, 19, 20 და 21	„

10. დამნაშავენი ამ სამალდებულო დადგენილების შეუსრულობაში დაჯარიმებულ იქნებიან 5.000.000 მან. და ჯარიმის გადახდამდე-კი ჩამოერთმევათ ავტომობილი, რომელიც გადავა აღმასრულებელი კომიტეტის სარგებლობაში.

ქალაქ ტფილისის აღმასრულებელ კომიტეტის თავმჯდომარე **ლ. დუმბაძე**

ქალაქ თბილისის და მისი მიდამოების კომენდატი **აბაშიძე**

სამმართველოს განყობილების უფროსი

პერზიდიუმის წევრი **თაქთაქიშვილი.**

F1033

ს. ს. მ. უ. ს.

ცენტროტრამოტი

და მისი სატრანსპორტო-საექსპლოატაციო-საკომისიო კანტორა

(ველიამინოვის ქ. № 2 და თავისუფალ. მოედანი, ქარვასლა ყოფ. თამამშევისა)

იღებენ | რკინის-გზებით, ზღვითა და გზატკეცილებით

გასაგზავნათ ბარგს და ტვირთს,

როგორც დაწესებულებათაგან, აგრეთვე ფირმებისა და კერძო პირთაგან.

ღებულობენ | რკინის გზიდგან ბარგსა და ტვირთს

მათი პატრონების დავალებით.

კისრულობენ | ტვირთთა გადაზიდვას სადგურე-ბიდან პატრონების ბინაზე და უკან.

იღებენ | ტვირთს თავიანთ საწყობებში მოკლე და გრძელი ვადით შესანახად და ასრულებენ

სხვა და სხვა საკომისიო დავალებებს, დაკავშირებულთ ტრანსპორტთან.

საქართველოს სახელმწიფო ბანკი
აწარმოებს შემდეგ ოპერაციებს

ფულის გადასაგზავნს, სახელდახელო ანგარიშებს; აძლევს სესხებს, როგორც სახელმწიფო დაწესებულებებს, ისე კერძო პირთ და ფირმებს თამასუქის ქვეშ და საქონლის დაგირავებით.

ამას გარდა აწარმოებს ყველა ტფილისის ბანკების ლიკვიდაციას. სავაჭრო განყოფილების დაარსების შემდეგ (ა/წ. 5 აგვისტოს) ბანკი შეუდგა რეკვიზიციის ქვეშ მყოფ და უპატრონოთ გამოცხადებულ საქონლის მიღებას და ყიდვა-გაყიდვას.

სახ. ბანკის სააქტივო ოპერაციების სარგებლის რაოდენობის მსვლელობა იყო შემდეგი: 1922 წ. 1 იანვრამდე 36% (12% წლიური, 24% საკომისიო (ა/წ. 10 აგვისტომდე 78% (12% წლიური, 60% საკომისიო და 6% საქართველოს დამშეულთა სასარგებლოდ). ა/წ. 10 აგვისტოდან—დღემდე 54% (12% წლიური, 36% საკომისიო და 6% საქართველოს დამშეულთა სასარგებლოდ).

სახალხო ბანკს აქვს განყოფილებები შემდეგ ქალაქებში

ქ. ბათომში, ფოთში, ქუთაისში, ჭიათურაში და სოხუმში.

მალე გაიხსნება ქალ. სიღნაღში

ბანკის ლიმიტი ამ ჟამად უდრის 200 მილიარდს ქართული ბონებით.

ბანკის დირექტორი **იასონ ლორთქიფანიძე**

საქმეთა მმართველი **შავლაძე**

ს. ს. ს. რ. ფინანსთა კომისარიატის

საქართველოს დამშეულთა

სასარგებლოთ

დიდი

ლატარიის

მომწყობი კომისია

ამით აცხადებს, რომ

დიდი ლატარიის გათამაშება

გადადებულია 1923 წლის

თებერვლის 20-მდე.

მომწყობი კომისია.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

მიმოსვლის

სამგზავრო მატარებლების ამიერ-კავკასიის

თბილისიდ

ჩქარი მატარებელი	№ 5 რ.	გადის	როსტოვში	11 ს. 40 წ.	სალ. ორშაბათობით
" "	№ 5 მ.	"	მოსკოვში	11 ს. 40 წ.	" შაბათს
" "	№ 5 მ.	"	პეტროგრადში	11 ს. 40 წ.	" ხუთშაბათს
საფ. მატარებელი	№ 3/4 ქ.	"	თელავში	7 ს. 15 წ.	დილ. კენტ რიცხვებში
საქ. მატარებელი	№ 21/22 ქ.	"	"	7 ს. 15 წ.	" ლუწ რიცხვებში
ჩქარი მატარებელი	№ 1	მიდის	ბაქოსკენ	9 ს. 25 წ.	" ხუთშ. და ორშაბ.
საფ. მატარებელი	№ 4	"	ბათომისაკენ	5 ს. 00 წ.	სალ. ყოველდღე
სამ. საბ.	№ 25	"	ჯულფისაკენ	11 ს. 00 წ.	" ლუწ რიცხვებში
სამ. მატარებელი	№ 20	"	ბორჯომისკენ	3 ს. 30 წ.	დღით ყოველ დღე
სამ. საბ. მ.	№ 21	"	ბაქოსკენ	7 ს. 15 წ.	სალამ. ყოველ დღე
ჩქარი მატარებელი	№ 2	"	ბათომისკენ	9 ს. 00 წ.	სალ. ხუთშ. და კვირ.
საფ. მატარებელი	№ 3-ე	"	ერევნისკენ	5 ს. 25 წ.	" კენტ რიცხვებში
" "	№ 3-ე	"	როსტოვისკენ	2 ს. 15 წ.	დილ. ყოველ დღე
ჩქარი მატარებელი	№ 6	"	ბათომისკენ	5 ს. 35 წ.	" ოთხშ. როსტოვში ორშაბ. მოსკოვში. შაბათობ. პეტროგ.
სამ. საბ.	№ 22	"	ბათომისკენ	1 ს. 25 წ.	სალ. ყოველ დღე

თბილისშ

საბარგო მატარებელი		№ 21	მიდის	ბათომიდან	11 ს. 35 წ.	სალამოს ყოველდღე
საბარგო მატარებელი		№ 26	"	ჯულფიდან	7 ს. 30 წ.	სალამოს კენტ რიცხვებში
ჩქარი მატარებელი		№ 5	"	ბათომიდან	6 ს. 00 წ.	დილით ორშაბათ. როსტოვში შაბათობით მოსკოვში. ხუთშაბათ. პეტროგრადში.
საფოსტო მატარებელი		№ 4	"	როსტვიდან	11 ს. 00 წ.	სალამოს ყოველდღე
სამგზავრო	"	№ 19	"	ბორჯომიდან	12 " 45 "	ღამით. " "
საფოსტო	"	№ 4	"	ერევნიდან	9 " 30 "	დილით კენტ რიცხვებში.
კურიერის	"	№ 1	"	ბათომიდან	2 " 30 "	დღით ოთხშ. და კვირ.
სამგ. საბ.	"	№ 22	"	ბაქოდან	10 " 35 "	სალამოს ყოველდღე.
კურიერის	"	№ 2	"	,,	7 " 10 ,,	,, შაბ. და ოთხშაბ.
საფოსტო	,,	№ 3	,,	ბათომიდან	5 ,, 10 ,,	,, ყოველდღე.
,,	,,	№ 3-4 კახ.		თელავიდან	6 ,, 09 ,,	დილით ლუწ რიცხვებ.
საბარგო	,,	№ 21-22	,,	,,	6 ,, 09 ,,	,, კენტ რიცხვებ.
ჩქარი	,,	№ 6	,,	როსტოვიდან	6 ,, 45 ,,	,, კვირას
,,	,,	№ 6	,,	მოსკოვიდან	7 ,, 00 ,,	სალამოს ოთხშაბათ.
,,	,,	№ 6	,,	პეტროგრადიდან	9 ,, 00 ,,	,, კვირაობით.

შენიშვნა: 1. კურიერის მატ. №№ 1. და 2 ორი რბილი ვაგონებით და ორი მაგარით, დასაწოლი ად
2. ჩქარი მატ. №№ 5 და 6 ივლიან სამჯერ კვირაში პირდაპირ გადაუჯდომლად, ერთჯერ ბა ყველა ვაგონები ამ მატარებელში დანომრილი დასაწოლი ადგილებით და ეს მატარებ
3. საფოსტო მატარებელი № 3 და 4 ივლიან ყოველდღე ბესლანით და პირდაპირ გადაუ
4. დაწვრილებითი მიმოსვლის ცხრილი იყიდება, როგორც რკინისგზის აგრეთვე ქალაქის ალექსანდროპოლში, ერევანში—ფასით 50,000 მან. ქართული ბონებით.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ცხრილი

რკინის გზებზე 1 ნოემბრიდან 1922 წელს.

ან გადის:

ჩადის	როსტოვში	9 საათზე	00 წ.	საღამოს ხუთშაბათობით
„	მოსკოვში	10 „	40 წ.	დილით ხუთშაბათობით
„	პეტროგრად	12 „	00 წ.	დღით ოთხშაბათს
„	თელავში	7 „	11 წ.	საღამოთი კენტ რიცხვებში
„	თელავში	7 „	11 წ.	„ ლუწ. რიცხვებში
„	ბაქოში	8 „	25 წ.	დილით პარასკეობით და სამშაბათობით
„	ბათომში	10 „	30 წ.	დილით ყოველ დღე
„	ჯულფაში	3 „	33 წ.	ღამით კენტ რიცხვებში
„	ბორჯომში	10 „	30 წ.	საღამოს ყოველდღე
„	ბაქოში	8 „	55 წ.	დილით ყოველდღე
„	ბათომში	12 „	05 წ.	დღით პარასკეობით და ორშაბათობით
„	ერევანში	6 „	00 წ.	საღამოს ლუწ რიცხვებში
„	როსტოვში	5 „	20 წ.	დილით ყოველდღე
„	ბათომში	8 „	30 წ.	საღამოს ოთხშაბათს როსტოვში, ორშაბათს მოსკოვში, შაბათობით პეტროვსკში
„	ბათომში	4 „	35 წ.	საღამოთი ყოველდღე

ი მოდის:

მიდის	თბილისში	5 საათზე	00 წ.	დილით ყოველ დღე.
,,	,,	11 ,,	55 ,,	საღამოს კენტ რიცხვებში.
,,	,,	9 ,,	40 ,,	საღამოთ ორშაბათ. როსტოვში, შაბათობით მოსკოვში, ხუთშ. პეტროგ.
,,	,,	1 ,,	00 ,,	დღით ყოველდღე.
,,	,,	7 ,,	55 ,,	დღით. ,, ,,
,,	,,	10 ,,	50 ,,	დღით ლუწ რიცხვებში.
,,	,,	6 ,,	15 ,,	დღით ხუთშაბ. და ორშაბათობით.
,,	,,	3 ,,	05 ,,	დღით ყოველდღე.
,,	,,	6 ,,	55 ,,	საღამოს ხუთშაბ. და კვირას.
,,	,,	11 ,,	35 ,,	დილას ყოველდღე.
,,	,,	6 ,,	10 ,,	საღამოს ლუწ რიცხვებში.
,,	,,	6 ,,	10 ,,	საღამ. კენტ რიცხვებში.
,,	,,	3 ,,	30 ,,	ღამით ორშაბათობით.
,,	,,	3 ,,	30 ,,	,, ორშაბათობით.
,,	,,	3 ,,	30 ,,	,, შაბათობით.

გილებით და ორი საჯდომი ვაგონი, რესტორან ვაგონით, ივლიან ორჯერ კვირაში ბათომ-ბაქოს შუა.
თომიდან როსტოვამდე, ერთჯერ ბათომიდან მოსკოვამდე და ერთჯერ ბათომიდან პეტროგრადამდე და
ლები გაივლიან ბაქოში, მოზდოკში, როსტოვში, ხარკოვში. მოსკოვში და ბოლოგოეში.
ჯდომელი მიმოსვლით ტფილისს და როსტოვს შორის.
სადგურებში: ბათომში, ფოთში, სამტრედიაში, ქუთაისში, ხაშურში, ტფილისში, განჯაში, ბაქოში,

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ბანცხ

ამიერ-კავკასიის რკინის გზის სამმართვ

სხნილია ქალაქის სადგუ

ტფილისში, ბათომში, ბაქო

შემდეგნაირი ოპ

1) ყიდვა სამგზავრო ბილეთების ყველა ადგილობრივი და გასვლამდე.

2) მიღება და გაცემა ბარგისა და საქონლისა ყველა სწ

3) მიტანა ბარგისა და საქონლისა რკინიგზის სადგური გზავნის საწყობებიდან და სახლიდან რკინის გზის სადგურზე,

4) ფასდადებითი ოპერაციები ვალიუტითა და ადგილობ

5) მიღების შემდეგ გრძელვადით საქონლისა საწყობებში თიან ფასებში.

6) საბაჟო და სააქციზო ფორმალობის შესრულება ბა ბეებისა და სხვ.).

7) სესხი საქონელზე.

8) საქონლის ტრანსპორტი ევროპაში, ოსმალეთში და

9) საქონლის დაზღვევა გზაზე. საწყობებში არსებულ დამზ

10) ყიდვა-გაყიდვა საქონლისა კომისიით კლიენტების და

11) საქონლის გადაგზავნა და გადახდა ზედდადებითი ხარ სალიანდაგო სადგურებიდან დუბლიკატების დანართით წარ ყოველ ქალაქის სადგურში რომელიც ერგება რკინის გზას გადატანაში. (შენახვა, გადატანა, მუშები).

12) ყველა ზემოჩამოთვლილ პირობებზე, შეიძლება ცნო (ელისაბედის ქ. და გოგოლის ქ. კუთხე) და ქალაქის სადგუ ქარვასლა. ტელ. 9—74, ბათომში შერემეტიევისა და იმერე ვანში. ასტაფიევის ქ. № 16, განჯაში ყოფილ სავაჭრო ბანკის

ადება.

ელი საყოველთაოდ აცხადებს, რომ გა-
რები შემდეგ ქალაქებში:

ში, ერევანში და განჯაში

ერაციებისათვის:

პირდაპირი მოძრაობისათვის ხუთი დღით ადრე მატარებლის

რაფი და მცირე სიჩქარით მიმავალ მატარებლებზე.
დან სახლში ან მიმღების საწყობებში, ანდა პირ-იქით გამ-
აგრეთვე ქალაქში სხვა-და-სხვა მიმართულებით.
რივ ფულის ნიშნებით.
გაგზავნამდის ანდა რკინისგზის ხაზით გაუგზავნელად შენახვა-

თომში, ტფილისში და ბაქოში (ბაჟის გადახდა, აქციზისა,

სპარსეთში.
ღვევ დაწესებულებებითი.
ვალებით.
ჯებით ქალაქის სადგურებს ეძლევათ ნება საქონლის მიღებისა
მომადგენის სახელზე ანდა პირადობითი ანგარიშის გადატანით
გადაზიდვისა და მუშების ხელფასისა საქონლის ნაწილობრივ

ბის მიღება რკ. გზ. სამმართველოს ეკონომიური ნაწილში
რეებში: ტფილისში—ერევნის მოედანი, ყოფილი თამამშევის
თის ქუჩების კუთხე, ბაქოში კრასნოვოდსკის ქ. № 21, ერე-
შენობაში).

ბორჯომის სახელმწიფო მამული

აცნობებს სახელმწიფო, საზოგადო და კერძო დაწესებულებებს, რომ

ქარხნები უკვე აღდგენილია

იმ ხელსაწყოთი, რომელიც მიღებულ იქმნა საზღვარ გარეთიდან და რომლის ნაწარმ. უდრის

მშვიდობიან დროინდელს

რათა ხელი შეუწყოს თავის კლიენტებს ამისათვის **თფილისში გახსნა**

☀ კანტორა და საწყობი ☀

სადაც შეიძლება საქონლის მიღება და ხელშეკრულების დადება, მამულის ნაწარ., როგორც

ხე-ტყე დახერხილი, კანიფოლი, სკიპიდარი, და ბურბუშელა, აგრეთვე
შუშის ჭურჭლები

(ბოთლები სხვა და სხვა ზომის. გრაფინი და ჭიქები).

დროებით კანტორა მოთავსებულია ს. მ. უ. ს. პუშკინის ქ. № 3.

ქ. ჭიათურაში,

1923 წ. 25 იანვ., ადგილობრივ თეატრის დარბაზში,

დილის 11 საათზე შესდგება ჭიათურის შავი-ქვის მრეწველთა

სააქციო საზოგადოების

აქციონერთა არა ჩვეულებრივი

საზოგადო კრება

განსახილველი საკითხები:

1. წესდების ზოგიერთ მუხლების შეცვლა.
2. მიმდინარე საკითხები.

გამგეობის თავმჯდომარე ის. **სოფრ. ვარაზაშვილი.**

გამგეობის მდივანი ი. **ბერეჟიანი.**

ქ. თბ. ალმასკ. წყალსადენის განყოფილება

ამით აცხადებს სამხედრო პირთა საყურადღებოდ, **რომ დროებით შეღავათი,** რომელიც ჰქონდათ მათ მინიჭებული წლის გადასახადისაგან განთავისუფლების,

შეწყვეტილია

ყველა სამხედრო პირი ა/წ. 1 ოქტომბრიდან იხდის წლის ფასს სხვა აბონენტებთან ერთად.
1 ოქტომბრამდე შეუტანელ წყალის ფულს განსაკუთრებულ განკარგულებამდე არ იხდიან.

კომუნალურ განყოფ. გამგე **ს. ჟღენტი.**

„არკოს"-ის

წარმომადგენლობა ამიერ-კავკასიაში

ამით აცნობებს სახელმწიფო, კოოპერატიულ დაწესებულებებს და ტრესტებს, და აგრეთვე აბრეშუმის მწარმოებლებს, რომ

მან მიიღო საზღვარგარეთიდან დიდი რაოდენობით მაღალი ხარისხის

აბრეშუმის თესლი:

ფრანგული გრენაჟის (თეთრი) და წმინდა ფრანგული ჯიშის (ყვითელი.)

„არკოს"-ის კანტორა: ტფილისი, რუსთაველის პროსპ. № 38, დღის 9—3 საათამდე.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ს. მ. უ. ს.

ცენტრალურ სავაჭრო სამმართველო

უნივერსალური მაღაზიები № 1 და 3.

1) სომხის ბაზარი (ქარვასლა ყოფ. მანთაშევი) 3) სასახლის. 8 (ყოფ. ალშვანგის)

შემოდგომის სეზონისთვის

მიღებულია საქონელი ბათომით და გამოვიდა გასაყიდათ

შალის ქსოვილი

შევიოტი ყველა ფერების დრაპი ვაჟების და ქალების პალტოებისთვის შალის მატერიები ვაჟთა და ქალთა კოსტიუმ. კუპონები მამაკაცთა კოსტიუმ.

აბრეშუმი:

აბრეშუმების კრეპონი „დიუშესი" და სხვ.

ტრიკოტაჟი:

ჟაკეტები „პაულა," აბრეშუმის, საზამთრო ყველა ფერების „ „ მსუბუქი, „ „ შალის, ბავშვების და ქალების სვეტრები შალის, ქალთათვის, ბავშვების, ვაჟების ჩულქები აბრეშუმის, ფილდიკოსის-ყველა ზომის და ფერების-ქალთათვის და ბავშვებისთვის. ნასკები მამაკაცისთვის, ფილდიკოსის ყველა ზომის.

დიდი არჩევანი:

ქაღალდის ქსოვილები:

ბატისტი ჩითი, რენო ბუმაზეია. გრისბონი ფლანელი, მადეპოლამი, შოტლანკა სატინი,

შეკერილი საცვლები მამაკაცისთვის.

ჭურჭელი

სამზარეულო, მინანქარით სასადილო ყოველგვარი შუშეულობა

გალანტერია, პარფიუმერია (საზღვარგარეთის.) შეკერილი ტანისამოსი

მამაკაცების შალის კოსტიუმი ტყავის კოსტიუმების კომპლექტი პალტოები ქალების და მამაკაცები:

შეკერილი ფეხსაცმელები ქალთათვის

მამაკაცისათვის **საკუთარი სახელოსნოში მიიღება შეკვეთა ყოველგვარ ფეხსაცმელზე**

მაღაზია № 2 ქარავან-სარაი ტამამშევისა

კონიაკები და არაყი სარაჯევისა ,,არგო''

თუთუნი საბჭოთა ყველა ქარხნების.

პაპიროსები სოლიდნი. საბჭოთა, ეგიპეტსკი, დელიკატეს, საფო, არისტოკრატ. და სხვ.

მიღებულია ახალი საბჭოთა პაპიროსები ფასები ზომიერია.

პროფკავშირის წევრებისთვის 10 პროც. დაკლებით.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

„წარმოკავშირი"

აერთებს საქართველოს უდიდეს სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოებებს:

მღვინეთა კოოპერატივი	„კახეთი"—	200.000 ვ. ღვინო
მევენახეთა კავშირი	„კავშირთა-კავშირი"—	150.000 „ „
მეხილეთა ამხანაგობა	„ქართლი"—	200 ვაგონი ხილი და სხვ.
მეცხვარეთა ამხანაგობა	„მწყემსი"—	150 ფუთი მატყლი და სხვ.
მხვნელ-მთესველთა ამხანაგობა	„ხორბალი"—	ხორბალი, ფქვილი, საკვები და სხვ.
მეჯოგეთა ამხანაგობა	„მეჯოგე"—	საკლავი, ყველი და სხვა და სხვა ტყავეულობა.

განყოფილებანი:
ბათომში,
ბაქოში.

წარმომადგენლობა:
სტამბოლში,
ბერლინში.

„წარმოკავშირი" აწარმოებს: საექსპორტო-საიმპორტო საექსპედიციო და საკომისიო ოპერაციებს.

სასახლის ქუჩა № 5.

ტფილისი,

ტელეფონი № 8—48.

ს. ს. ს. რ.

სახელმწიფო ღვინის-სპირტის და კონიაკის ტრესტი.

სახ. მეურ. უმ. საბჭო.

ტფილისი, სასახ. ქ., № 6, ტელ. 16—57.

სახელმწ. ღვინოების ტრესტი წინადადებას აძლევს ყველას,

შეიძინონ რამდენიმე ფაბრიკატები თავის ცნობილ ქარხნებიდან, რომელნიც ამ ჟამად

ს ა ვ ს ე ბ ი თ მ უ შ ა ო ბ ე ნ.

ქარხანა № 1 (ყოფილი დ. ზ. სარაჯიშვილის), № 2—ყოფ. ამხ. „არგო"), № 3 (ყოფ. დ. ე. კალანდაძე), № 4 ყოფილი „სოლომონოვის გომბი"). № 5 (ყოფ. პროტცერა აბასთუმანში).

სპირტი - არაყი **კონიაკები**—ყოფ. სარაჯიშვილის—ფირმისა **კონიაკები**—ყოფ. „არგო"-ს ფირმისა. თავის ნაწარმოებების მაღალ ხარისხის დაცვის გარდა, რომელნიც ატარებენ ქარხნების ეტიკეტებს და სახელმწიფო ღერბის იარლიკებს, სახ. ღვინის ტრესტი სდევნის ყოველგვარ ფალსიფიკაციას და ქუჩურ სიყალბეს.

სპირტის და მაგარ სასმელების გატანა რ. ს, ფ. ს. რ-დან შეიძლება მხოლოდ სახელმწ. ღვინის ტრესტის ნებართვით.

გამგეობა.

ს. მ. უ. ს.

თბილისი სასახ. ქ. № 6. ტელეფონი 16-52.

ს. ს. ს. რ.

სახელმწიფო ღვინის, სპირტის და კონიაკის ტრესტი.

საღვინტრესტი ჰყიდის განუსაზღვრელ რაოდენობით

ყველა მსურველთათვის, თავის ცნობილ ქარხნების ფაბრიკატებს,

რ ო მ ე ლ ნ ი ც მუშაობენ დიდის წ ა რ მ ა ტ ე ბ ი თ.

ფალსიფიკატორებს ღვინის ღვინის ტრესტი სასტიკად სდევნის.

პრეისკურანტი მოქმედი ა. წ. 1 სექტემბრიდან.

ფასები გადახდილ აქციზით:

			1 ვედროზე.	1 ბოთლზე.
1. სპირტი გაწმენდილი 95--96°			2.5000,000 მ.	
" "	1	4	2.800.000 „	7000.000 მ.
" "	1	20	3.200.000 „	160.000 „
2. არაყი პურის	1	20	1.400.000 „	70.000 „
" "	1	40	1.600.000 „	40.000 „
3. კონიაკი ყოფ. სარაჯიშვილის				
ფირმისა O.C.	1	20	3.300.000 „	165.000 „
" "	1	40	3.600.000 „	90.000 „
" 4	1	20	2.900.000 „	145.000 „
" "	1	40	3.900.000 „	80.000 „
" 3	1	20	2.700.000 „	135.000 „
" "	1	40	3.000.000 „	75.000 „

ქარხანა № 1 (ყოფ. დ. სარაჯიშვილი). № 2 (ყოფ. ამხ. „არგო"). № 3 (ყოფ. დ. ე. კალანდაძე). № 4 (ყოფ. სოგომონოვი გომში). № 5 (ყოფ. პროტცერი აბასთუმანში).

ტრესტი იძლევა ნაწარმოებთა მაღალ ღირსების გარანტიას. საქარხნო ეტიკეტების გარდა ნაწარმოებს ზედ აკვრია განსაკუთრებული ქაღალდი სახელმწიფო ღერბით.

საქართველოს თამბაქოს ტრესტი

ს. მ. უ. ს.

ჰყიდის თავის ნაწარმოებებს

პრეის-კურანტი № 8. 10 ოქტომბერის 1922 წ.

პაპიროსების სახელწოდება.	პაპიროსების ფასი დაწყებული: 10-30 ათასი	50-100 ათ.	150-300 ათ.	სპეციალური ფასები თუ 3 მილიარდის საქონელია წაღებული.
I. ინგლისური	1.000			
III. სოვეტსკი	840	820	800	780
სოლიდნი	670	650	640	630
სოვეტსკი II ბოზ.	550	540	530	520
კ ო ლ ო ფ ე ბ შ ი				
II. ეგვიპეტსკი				
ირის				
პრიმა				
ფუროარ	520	510	500	430
იდეალ				
ხან-კეფი				
ყველა ფაბრიკების სოვეტსკი				
III. სათო				
№ 105	440	420	410	400
იაკა				
პ ა ჩ კ ე ბ ი თ				
IV. ბუკეტი				
გალეია	440	420	410	400
V. დელიკატეს				
ეგიპეტსკი	460	440	430	420
VI. № 8 საფაროვისა				
სუდებნი				
სიმპატია	420	400	390	380
კორდო ვერ „ლევ"				
VII. ექსტრა				
დიუშეს				
როსკოშ	390	370	360	350
მარსი სეილანოვისა				
VIII. მარსი საფაროვისა				
ზნამია				
№ 5, ზარია	370	350	340	330
გოლუბკა				
როზა				

თამბაქოები იყიდება არა ნაკლებ 400 გირვანქისა:

თამბაქოები: უმაღლესი ხარისხის კოლოფებში „კომეტა" 260
" " ლ. საფაროვისა 160
" " „სლონ" 120
ოტბორნი „მირ" 120
№ 52 საფაროვისა, კეფ და კრიმსკი-„კომეტა" 120
№ სეილანოვისა და ბოზარჯიანცისა „სამსონი" მაგარი 90
№ 120 ენფიანჯიანცისა, № 108 საფაროვისა და ყველა ხარისხისა . . . 75

თამბაქო იყიდება
არა ნაკლებ 400 გირ.

ამიერ-კავკასიის ს. საბჭოს

საფინანსო კომისარიატის რწმუნებული

ამონაწერი უცხოელი ვალიუტისა და სავალიუტო ღირებულებათა საზღვარ-გარეთ გაზიდვისათვის მისაცემ ნებართვების წესრიგის ინსტრუქციიდან, თანახმად საკავშირო საბჭოს დადგენილებისა № 50.

1. თანახმად ამიერ-კავკასიის სოც. საბჭ. რესპ. ფედაციის საკავშირო საბჭოს დადგენილებისა 1922 წლის 21 ნოემბრიდან № 50 აკრძალულია საკავშირო საბჭოს მიერ განსაკუთრებულად ნებადაურთველი გაზიდვა საზღვარ გარედ ვალიუტისა და სავალიუტო ღირებულებათა დადგენილ ნორმაზე ზევით, რომელიც ნაჩვენებია 1 სტ. მეორე შენიშვნაში და აღნიშნულ დადგენილების ცალკე დებულებაში.

2. ვალიუტის გასაზიდ ნებართვების მთხოვნელები უდგენენ საკავშირო ფინანსკომის რწმუნებულს სათანადო რესპუბლიკისა მათ მიერ ხელმოწერილ განცხადებას, სათანადოდ შევსებულ საანკეტო ფურცლებთან ერთად.

3. ნებართვის ასაღებად აუცილებელი პირობაა, კერძო დაწესებულებებთა (კოოპერატივები, შერეული საზოგადოებანი და სხვა) ფირმათა და პირთათვის, რომ მათ გაზიდულ ღირებულებათა სამაგიეროდ შემოიტანონ სათანადო ღირებულების საქონელი მეორე სტატიაში ნაჩვენებ მოთხოვნილებათა დამაკმაყოფილებელი.

შენიშვნა: ამიერ-კავკასიის და სხვა საბჭოთა რესპუბლიკებში მომქმედ მუშათა კოოპერატივების მთავარ ორგანიზაციებისათვის დასაშვებია ნებართვის მიცემა უცხოელი ვალიუტის საზოგადოთ საზღვარ გარედ გატანისა, თუ ისინი ბანკების საგარანტიო წერილის მაგიერ წარმოადგენენ დაწესებულების ვალდებულებას, მეთაურთა მიერ ხელმოწერილს მასში რომ უკანასკნელი კისრულობს ნებართვის აღების დღიდან ოთხი თვის განმავლობაში შემოიტანოს უცხოეთიდან ამიერ-კავკასიის ფედერაციის საზღვრებში საქონელი, მათ განცხადებაში ნაჩვენები.

4. ვალდებულების შესრულება უნდა უზრუნველყოფილ იქნას ერთ-ერთ სახელმწიფო საკრედიტო დაწესებულების ან მისი განყოფილების დეპოზიტში, ნებადართულ გასაზიდ ვალიუტის ღირებულების 20 პროც. წინდაწინ შეტანით (მეოთხე სტატია).

5. საშუალებანი და რაობა უზრუნველყოფათა თვითეულ შემთხვევებში უნდა (განისაზღვროს) გამოიკვლიოს აღნიშნულ ბანკის ადმინისტრაციამ, განმცხადებელთან ერთად, რომელიც მოვალეა წარმოუდგინოს ფინანსკომის წარმომადგენელს ბანკის საგარანტიო წერილი იმაში, რომ უკანასკნელი ფინანსკომის წინაშე კისრულობს პასუხისგებას ვალიუტის მომტანის მაგიერ გასაზიდ ვალიუტის 20 პროც. ფარგლებში, თუ გამცხადებელი არ შეასრულებს თავის დროზე თავის პირობებს, უცხოეთიდან ვალიუტის სათანადო ღირებულების საქონლის შემოზიდვის შესახებ, როგორც ეს მის განცხადებაშია ნაჩვენები.

6. გამცხადებლისათვის გარანტიის მიცემაში ბანკს უფლება აქვს გადაახდევინოს მას უზრუნველყოფის საერთო ჯამიდან გასაზიდ ვალიუტინიდან (20 %) ორ პროცენტამდის თვეში, გარდა ნამდვილი ხარჯებისა შენახვის, დაზღვევისა და სხვა საერთო პირობათა სასაქონლო—სასესხო ოპერაციების მიხედვით.

7. სავალიუტო ღირებულებათა გასაზიდ ნებართვის აღებაში გამცხადებლები იხდიან ნებართვის დამზადება—გაცემაში გაწეულ ფინანსკომის ხარჯების დასაფარავად 1% გასაზიდად ნებადართულ ღირებულებისას; სამთავრობო და სახელმწიფო დაწესებულებანი არ არიან თავისუფალნი აღნიშნული 1% გადასახდისაგან.

8. მოწაფეებს, რომელნიც მიემგზავრებიან საზღვარ-გარედ და სურთ გაიტანონ უცხოელი ვალიუტა ნორმაზე მეტი, თანახმად 1 § მეორე შენიშვნისა, განათლების კომისარიატის მოწმობის წარდგენით, რომ ისინი წარივლინებიან საზღვარ-გარედ განათლების განსაგრძობათ, მოწაფის ანგარიშში მიეცემათ ნება საზღვარ გარეთ წასვლის დროს გაიტანონ უცხოელი ვალიუტა არა უმეტეს 75 მანეთი ოქროთი. შემდეგ კი მოწაფეს შეიძლება მიეცეს ნება, რომ მან პერიოდულათ მიიღოს ვალიუტა ყოველთვიური საცხოვრებელი მინიმუმის ანგარიშით 75 მანეთი ოქროთი.

9. ავადმყოფები, რომელნიც მიემგზავრებიან უცხოეთში და სურთ გაიტანონ ვალიუტა დადგენილ ნორმაზე მეტი, თანახმად 1-ლი §-ს მეორე შენიშვნისა, არდგენენ მოწმობას ჯანსალკომისრისგან, ხსენებულ პირთა საზღვარ გარეთ ექიმობის აუცილებლობის შესახებ. ზოგიერთ შემთხვევებში ნებადაურთველ უცხოელ ვალიუტისა — საზღვრავს თვითეულ შემთხვევაში ამიერ-კავკასიის ფინანსკომი.

10 განცხადებები ვალიუტის გასატან ნებართვების მისაღებად ყველა სათანადო ნართებით უნდა შემოტანილი იქნას ორ ეგზემპლიარად.

გარდა ამისა, აუცილებელაა წარმოდგენილ იქნას სათანადო დოკუმენტები სასარეწაო მოწმობის რეგისტრაციისა ან აღების შესახებ.

11. ღირებულებათა გასაზიდათ მიცემული ნებართვები ძალაშია ორი თვის განმავლობაში. უკანასკნელ ვადათ უცხოეთიდან საქონლის შემოტანის ვალდებულებისა ინიშნება 4 თვე, ნებართვის გაცემის დღიდან დაწყებული.

12. როდესაც ფინანსკომის რწმუნებულს დანიშნულ ვადაზე წარუდგენენ საბუთებს მასში, რომ თანახმათ დადებულ პირობისა, უცხოეთიდან შემოტანილია სათანადო საეკვივალენტო საქონელი და ამაში წარმოდგენილი იქნება დოკუმენტები, როგორც: საბაჟოს მოწმობა, კონსამენტი, ფაქტურა, დაზღვევის მოწმობა და სხვა, ფინანსკომის რწმუნებული რთავს ნებას, რომ მასთან შენახული ბანკის საგარანტიო წერილი წარწერით: დეპოზიტად შეტანილი ფულები, დაუბრკოლებლივ დაუბრუნდეს მის კანონიერ პატრონს.

13. თუ მიცემულ ნებართვაში დადებულ უკანასკნელ ვადის გათავებისას არ იქნება წარმოდგენილი დასაბუთებული რწმუნება უცხოეთიდან დაპირებული საქონლის მოტანაში, ფინანსკომის რწმუნებული მოითხოვს და აიღებს ბანკიდან, თანახმად ბანკის საგარანტიო წერილისა, 20 პროც. გატანილ ვალიუტის ღირებულებისა ნატურით ან ადგილობრივი ფულის ნიშნებით დღით კურსით.

14. იმ შემთხვევაში, თუ კანონიერ ვადის განმავლობაში მიმღები დააბრუნებს ვალიუტის გასაზიდ გამოუყენებელ ნებართვას თხოვნით, რომ მას დაუბრუნონ საწინდარი (20 პრ.) თხოვნა შეიძლება შესრულებულ იქნას, მხოლოდ მას გამოერიცხება 1% გასაზიდათ ნებადართულ ვალიუტის ღირებულებიდან საწინდარის მიღების დღის კურსით.

15. ვალიუტის გასაზიდი ნებართვები არის სახელობითი დოკუმენტები და გამოიწერებიან ვალიუტის გამტანის სახელზე მისი განცხადების ან იმ დაწესებულების ჩვენებით, რომელიც თხოულობს ნებართვას თავის პასუხის მგებლობით, და ამ ნებართვების სხვა პირზე ან დაწესებულებაზე გადაცემა აკრძალულია.

16. დასაშვებია გადაცვლა მოცემული ნებართვისა ახალ ნებართვაზე (ვალიუტის შეცვლა ან პირის გამოცვლა, — რომელმაც უნდა გაიტანოს ვალიუტა და სხვა). გადაცვლა ხდება იმავე წესრიგით, როგორც პირველი ნებართვის აღება ფინანსკომის რწმუნებულთან, მხოლოდ ნებართის გადაცვლისთვის დაინტერესებულთ გადახდებათ გასაზიდი ვალიუტის ღირებულების $\frac{1}{2}$% გადაცვლის დღივს კურსით.

17. თანახმად საკავშირო საბჭოს დადგენილების მე-5 სტატ. ნებართვა ვალიუტის გასატანად ეძლევა მთხოვნელთ იმ გვარადვე, როგორც ეკვივალენტი უცხოეთიდან დამოუკიდებლად შემოტანილ საქონელში. აუცილებელი პირობაა მხოლოდ, რომ მოტანილი საქონლის ნომენკლატურა აღნიშნული იყოს მე-2 სტატიით აღნიშნულ სიაში.

18. ვალიუტის გასატანი ნებართვების მიღება ხდება ზემოაღნიშნული წესით — ფინანსკომის რწმუნებულის საშუალებით. საბუთად, რომ საქონელი უცხოელი ნაწარმოებია — უნდა წარმოდგენილი იქნას კონოსამენტები, რკინის გზის დუბლიკატები, დასაზღვევი მოწმობები, საბაჟოს მოწმობები, ფაქტურები და სხვა, რომელნიც უქ̂დებიან მხოლოდ ფინანსკომის რწმუნებულის ბეჭდით.

19. ვალიუტის გასატანი ნებართვების მიღებისათვის ამ შემთხვევშიაც დაინტერესებულნი იხდიან ღირებულებიდან 1 პროც.

20. იმ შემთხვევაში, თუ უცხოელი საქონლის შემოტანიდან ამიერ-კავკასიის რესპუბლიკათა ტერიტორიაზე გავიდა ორ თვეზე მეტი — ნებართვა სათანადო ვალიუტის გასატანად არავის მიეცემა.

საქმეთა მმართველი **გ. ელიხაბედაშვილი.**

წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების

წიგნის მაღაზია,

რომელიც მოთავსებული იყო რუსთაველის პროსპ., სასტ. „ორიანტის“ ქვეშ გადავიდა ძველ ბინაზე, სადაც იმყოფება კანცელარიაც. სასახლის ქუჩა, № 5, მეორე სართულში.

იყიდება ყოველნაირი სახელმძღვანელო, მელანი, ცარცი, ქარტები, საკანცელარიო საგნები და ბელეტრისტ. ნაწარმ. გამოჩ. მწერლებისა

პირველ-ხარისხოვანი სასტუმრო

„ორიანტი“

ქალაქის ცენტრში, რუსთაველის პრ. № 9.

საუკეთესო ნომრები, ვანა, ელექტრონის განათება, ტელეფონი,

ევროპიული და აზიური სამზარეულოთი,

სასტუმროსთან რესტორანი

საუკეთესო მზარეულთა ზედამხედველობით.

საუზმე, სადილი, ვახშამი, სასმელები. სადილები ეძლევა ყველას $2 - 5^1/_2$ საათამდე.

ფასები დაკლებულია.

მეფისტო

„მსახიობთა კერა“

ყოველ-დღე

კაბარე

დასაწყისი ღამის 12 საათზე.

ქალთა სიმებიანი

ორკესტრი.

საუკეთესო სამზარეულო

სისუფთავე. კაბინეტები.